

Sreda, 17. decembar 2003.

Svedok B-1619

Svedok B-1401

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak u 9.05 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA MEJ: Neka svedok pročita svečanu izjavu.

SVEDOK B-1619: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cjelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Hvala. Izvolite, sedite.

SUDIJA MEJ: Gospođo Pek (Pack), pre nego što počnemo imamo nekih formalnosti koje moramo da rešimo koje su preostale od juče. Prva stvar je da vratimo ovu knjigu generala Klarka (Wesley Clark) koja nije bila usvojena u dokazni materijal, i evo to ćemo sad i uraditi. A sledeća stvar da obavestimo strane da nameravamo, pod uslovom da ne dobijemo neke argumente koji idu u prilog drugačije, da nameravamo da radimo 26. januara, to je ponedeljak, dakle, te nedelje bismo radili ponedeljak, utorak i sredu. Upravo sam dobio obaveštenje da će sudnica biti slobodna, ali ukoliko neko drugi ima planove koji se sa tim ne uklapaju, onda nam to recite kasnije danas, jer ovo pitanje moramo da rešimo danas, pošto nam je danas poslednji radni dan. Ne znam da li ima još nekih administrativnih pitanja?

TUŽILAC PAK: Ne, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Evo, Sekretarijat (Registry) me je upravo obavestio da juče nije izvršeno nikakvo redigovanje transkripta sa jučerašnje sednice.

TUŽILAC PAK: Gospodin Najs (Nice) će izgleda imati 10 minuta za administrativna pitanja, kada to danas bude prikladno.

SUDIJA MEJ: Gospodine, oprostite što smo morali prvo ovo da rešimo, ali sada možete da počnete.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC PEK

TUŽILAC PEK – PITANJE: Molim da se svedoku da izjava. Gospodine, molim vas da pogledate prvu stranu vaše izjave, da li su vaši lični podaci koji su tu navedeni tačni?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Gospodine, molim vas, pogledajte ovu prvu stranu koja je na engleskom jeziku i recite nam da li je to vaš potpis na prvoj strani i na poslednjoj strani izjave na engleskom?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Gospodine, to je vaša izjava od 28. juna 1997. godine. Kažite nam da li je sadržina te izjave tačna, koliko je vama poznato, s tim da treba da se unesu neka pojašnjenja, što ćemo uraditi naknadno?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Da li je tačno da ste kada ste došli u Hag (The Hague) dobili priliku da tu svoju izjavu pročitate na vašem jeziku i da je pregledate?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da, pročitao sam.

TUŽILAC PEK: Časni Sude ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej (May).

SUDIJA MEJ: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Samo tehničko pitanje. Uopšte se ne čuje, nešto nije u redu sa mikrofonom. Ja ne čujem ništa od ovoga šta svedok govori.

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, sad ćemo pogledati.

SUDIJA KVON: Gospođo Pek, mislim da moramo da vidimo koji je pseudonim svedoka, da bi to ušlo u zapisnik.

TUŽILAC PEK: Pseudonim je B-1619.

SUDIJA MEJ: Molim vas da se ovo tehnički reši. Izvolite, sedite, gospođo Pek, mi ćemo da se pozabavimo time.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja prevodioce čujem vrlo dobro, ali ne čujem svedoka uopšte.

SUDIJA MEJ: U redu, možemo da nastavimo.

TUŽILAC PEK: Časni Sude molim, da se izjava koja nosi datum 28. jun 1997. godine uvede u dokazni materijal po Pravilu 89(F), pošto je to u skladu sa prethodnom odlukom ovog Pretresnog veća od 9. decembra.

SUDIJA MEJ: U redu, usvojićemo izjavu, molim da se dodeli sledeći broj.

sekretar: Dokazni predmet 620.

SUDIJA MEJ: Izvolite.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Časni Sude, ja ću da pročitam kratak rezime. Ovaj svedok je Musliman iz Žepe u opštini Rogatica. On će svedočiti o tome da je 5. avgusta 1995. godine posle pada Žepe sa osam prijatelja krenuo ka Priboju u Jugoslaviji. Kad su došli blizu granice, naišli su na 40 ljudi obučenih u policijske plave maskirne uniforme. Morali su da se predaju. Ovi ljudi su bili iz Srbije, jer svedok je to mogao da zaključi na osnovu njihovog akcenta i na ramenima imali su oznaku policije Republike Srbije. Pretukli su svedoka i njegove prijatelje i vezali su ih dvoje po dvoje, ukrkali u kamion i odveli u pravcu Višegrada. U selu Klačnik kod Višegrada su naišli na lokalne Srbe koji su pretukli svedoka i njegove prijatelje. Lokalni Srbi su nazvali Milana Lukića preko radio veze, pozvavši ga da dođe. Lukić je stigao nešto kasnije sa sedam ili osam kolega. Svedok opisuje kako su Lukić i njegovi ljudi masakrirali njegove prijatelje dok su putovali od Klačnika do Višegrada. Opisuje kako su ga zatvorili i ispitivali u Višegradu, a zatim u zatvoru u Rogatici. Video je generala Mladića u zatvoru u Rogatici četir puta. Poslednjom prilikom pre nego što je svedok razmenjen, Mladić se šalio sa njim, a onda mu se promenilo raspoloženje i rekao je: "Neće biti nikakve razmene, samo sa Allahom". Onda mu se raspoloženje opet promenilo i rekao je da će svedok

biti razmenjen, ali da neće biti druge šanse. 15. januara 1996. godine došao je autobus i odveo svedoka u Kulu. Konačno je bio razmenjen 19. januara 1996. godine. Časni Sude, ja imam još nekoliko pitanja koja treba da postavim radi razjašnjenja. Molim da se svedoku pokaže njegova izjava na BHS-u, i da pogleda pasus 8. Gospodine, u tom pasusu postoji nešto što ste vi hteli da razjasnite. Vi ste rekli da ste otišli u selo Podravanje u Srebrenici da biste nabavili hranu. Jeste li vi stvarno otišli u to selo, ili ste iz tog sela samo dobili hranu, a da zapravo tamo niste išli?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Ne, nisam išao tamo, nego je u stvari hrana dolazila iz tog sela, pa smo kupovali.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Gospodine, sada molim vas da pogledate pasus 22 u toj izjavi koja je pred vama.

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Gospodine, vi ste u tom pasusu opisali kako ste se predali...

SUDIJA MEJ: Imamo problem zato što čujemo francuski na našem kanalu, na engleskom kanalu.

prevodioci: Izvinjavamo se, naša greška.

SUDIJA MEJ: U redu, sad je to ispravljeno.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Dakle, u tom pasusu ste opisali kako ste se predali miliciji Republike Srbije, vi i osam vaših prijatelja. Da li možete da nam kažete sa koje strane granice ste se predali, da li sa srpske strane granice ili sa bosanske strane granice?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Pa, ne mogu tačno reći na kojoj. To se desilo znači, oko granice mi smo bili opkoljeni, znači sa svih strana, znači sa strane Srbije i sa one druge strane, tako da ne mogu tačno reći gdje smo, ovaj, se predali.

TUŽILAC PEK: Molim da se svedoku pokaže dokument pod tabulatorom 2. To je ona karta.

SUDIJA KVON: Samo da proverim da li optuženi čuje ovo šta se ovde priča.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Uobičajeno, gde je srpski prevod i gde kad svedok govori srpski takođe i njegov glas, prevod ide i ja prevodioca čujem dobro, ali svedoka ne čujem uopšte. A pošto je udaljen, a govori tiho, ja ga ne čujem i ovo šta govori odande. Ne znam da li gospodin Tapušковиć ima isti problem ovde.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Isti je problem sa mojim mikrofonom.

SUDIJA MEJ: Molim da se svedok približi mikrofonu, ali moguće je da je to i da ne možete to da uradite, već ste dovoljno blizu. Molim vas da govorite što je moguće glasnije, da vidimo da li ćemo to tako da rešimo.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Gospodine, sad pred sobom imate kartu na koju ste vi stavili paraf, i tu je vaš pseudonom i stoji datum 15. decembar. Da li ste vi stavili krug i označili slovom A otprilike ono mesto gde ste se vi predali sa vašim prijateljima?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC PEK – PITANJE: I da li se u tom području nalazi grad Stolac, na srpskoj strani granice?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Stolac, planina, brdo.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Časni Sude, to područje se takođe vidi na dokaznom predmetu Tužilaštva 326, na strani 33 kordinate 2E. Gospodine, a sada da se vratimo na pasus 22 vaše izjave. Dakle, pošto su vas vezali dvojicu po dvojicu, vas i vaše prijatelje, kuda vas je odvela srpska policija?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Srbijanska policija nas je odvela u mjesto Klačnik, znači u opštini Višegrad.

TUŽILAC PEK – PITANJE: A sa kim su vas tamo ostavili?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Tamo su nas predali, predali su nas onim lokalnim Srbima, znači, tim Srbima koji su vjerovatno iz Višegrada.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Da li su odveli vas ili vaše prijatelje tamo u njihovu policijsku stanicu ili u neku drugu?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Ne, oni su nas samo tu znači prebacili. Tu je bio neki logor, kamp, gdje su bili lokalni Srbi u Klačniku.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Gospodine, da li se u Klačniku nalazila još jedna grupa ljudi?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da, tu je bilo još nekih dvadesetak ljudi, dvadesetak uniformisanih osoba koje su bile, sedeli su znači odvojeno od ovih ostalih. Bili su obučeni u iste uniforme sa istim oznakama.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Da li ste mogli da ustanovite odakle su?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Pa, bili su iz Srbije, po njihovom naglasku, ovaj. Bili su isto uniformisani i pričali su, razgovarali su jedno odriješeno vrijeme sa jednim zarobljenikom, tako da sam mogao iz tog razgovora zaključiti da su iz Srbije.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Da li ste čuli odakle su konkretno iz Srbije?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da, čuo sam, iz Kraljeva je ta manja grupica bila, pošto su iz razgovora sa jednim zarobljenikom tako objasnili neka zajednička mjesta da su znali, ovaj, neke, ne znam, objekte. Čak iz te priče sam saznano da je brat od tog jednog vojnika imao neki ugostiteljski objekat, neku mjesnicu u Kraljevu i taj zarobljenik se sjećao toga pošto je prije rata, ovaj, služio Jugoslovensku narodnu armiju u tom gradu.

TUŽILAC PEK – PITANJE: I konačno, gospodine, da li možete da se setite kakve su uniforme imali ti ljudi?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Cijela ta grupa imala je iste maskirne uniforme i, ovaj, imali su oznaku "Bijelih orlova" na rukavima, a nisam primjetio da su kapa imali.

TUŽILAC PEK: Časni Sude, nemam više pitanja. Samo nešto sam htela da spomenem pre nego što počne unakrsno ispitivanje. Ja sam na početku rezimea navela ona pitanja koja bi mogla da dovedu do otkrivanja identiteta svedoka i molim da se to ima na umu prilikom unakrsnog ispitivanja.

SUDIJA MEJ: Da, trebalo bi da pređemo na privatnu sednicu da rešimo to.

TUŽILAC PEK: Nije potrebno sad, časni Sude, jednostavno ih treba imati na umu.

SUDIJA MEJ: Ne, potrebno je da se to kaže na privatnoj sednici, da može da se čuje.

(privatna sednica)

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ne brinite, gospodine Mej. Ja neću otkriti ovog svedoka, što i ne činim, kao što znate dobro.

SUDIJA MEJ: Da. Vrlo dobro.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine B-1619, vi ste bili maloletnik u vreme izbijanja rata u Bosni i Hercegovini, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Opet vas vrlo slabo čujem, dobro, da vidim ja sada da povećam jačinu što je moguće više, pošto ne govori gospođa Pek. Tek ste negde krajem 1995. godine stekli punoletstvo, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U paragrafu 16 svoje izjave navodite kako ste u avgustu mesecu 1994. godine mobilisani, i nakon osnovne obuke raspoređeni u pešadiju, a potom u raketni vod protivvazdušne odbrane, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je u okviru Armije Bosne i Hercegovine, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, recite mi, molim vas, s obzirom da ste vi mobilisani kao maloletnik, koliko je još vaših vršnjaka ili mlađih od vas, odnosno, koliko je još maloletnika bilo mobilisano u Armiju Bosne i Hercegovine?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Ne razumijem pitanje, da li mislite na cijelu armiju?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne mislim ja na celu armiju, ja ne mislim da vi znate stanje u celoj armiji. Ja govorim o onome šta vi znate, u vašoj toj jedinici, u vašem kraju, u vašoj grupi?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Ne, ne mogu to tačno odgovoriti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne morate tačno, recite mi okvirno, koliko vas je ukupno bilo, mislim vojnika?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Pa, ta brigada brojala je oko 1.200 ljudi. Možda da je bilo između 50 i 100, ovaj, mojih vršnjaka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to znači 10 posto tog sastava brigade su bili ono šta se kvalifikuje kao deca, odnosno, maloletna lica. A recite mi da li vam je poznato da je 1993. godine Rezolucijom Saveta bezbednosti (UN Security Council Resolution 824) Žepa, pored tih drugih područja u Bosni i Hercegovina, proglašena za demilitarizovanu zonu, zaštićenu zonu?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači i pored toga na području Žepe je ne samo bila jedinica, nego je sprovedena mobilizacija, jer vi ste, vi ste 1994. godine mobilisani, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U paragrafu 3 svoje izjave navodite kako je rat u Žepi započeo 4. juna 1992. godine, i to tako što je, kako vi navodite, u grad došla mala jedinica JNA sa izgovorom da vojnicima u kasarni na planini Javor treba da dostavi hranu. To je znači jun 1992. godine, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Onda je vaš lokalni komantant, kako vidim po ovoj vašoj izjavi, jer ja drugih podataka o vašoj izjavi nemam, shvatio da se pripadnici JNA spremaju za napad, tako vi kažete. Iako nisu nikog napali, on je odlučio da im postavi zasedu na jednom uskom delu puta, sa čije obe strane su se nalazile strme litice, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da, ta JNA je na tom putu, znači ovim selima oko Han Pijeska, pucali su iz tenkova i pucali su iz svog naoružanja, tako

da, ovaj, nije im to mogao bit razlog da krenu odatle sa par stotina vojnika i sa oklopnim vozilima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ne ulazim u to što ste vi čuli ili pretpostavljate. Ja sam shvatio da su oni dolazili, vas nisu napali, vi ste im postavili zasedu na putu tamo gde je na obe strane strmo. Obe strane puta su strme, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, prvi oružani sukob je u stvari bila ta zaseda koju ste postavili, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Pa, prvi veći.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prvi veći oružani sukob je bio kad ste vi, dakle, lokalna jedinica koju ste vi formirali u Žepi, postavila zasedu jedinici JNA koja se kretala putem. Tada kad se to desilo, vi ste imali svega 14 godina. Recite mi kako vam je to poznato, jeste li vi učestvovali u tome?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Ja nisam učestvovao, ali poznajem ljude koji su tamo bili, tako da su mi, ovaj, pričali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li je tačno da je tom jedinicom, vašom, dakle o kojoj govorite, komandovao Avdo Palić?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Nije u samom početku, ali kasnije da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Avdo Palić je bio komandant te jedinice, komandant te brigade, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da, ne iz početka, ali kasnije da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ta jedinica bila je u sklopu većeg odreda koji je imao neko drugo svoje ime, je l' tako, gospodine 1619?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koji je to veći odred i kako se zvao?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: 28. divizija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Moram stvarno da pogledam u transkripte. Ne mogu da ga čujem. Vidim, to je 28. divizija Nasera Orića, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sada, s obzirom da vi svedočite, dakle, između ostalog o ovom napadu na pripadnike JNA, kada je, kako izjavljujete, je počeo rat na području Srebrenice. Da li se sećate šta se desilo prilikom tog napada?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Možete li ponoviti pitanje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vi mene dobro čujete?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da, možete li ponoviti pitanje? Nisam razumio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Rekao sam da s obzirom da svedočite o ovom napadu, dakle zasedi, kako smo je opisali i ustanovili, kad je u stvari počeo rat na području Žepe, da li možete da mi kažete šta se desilo prilikom tog napada?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Pa, ne mogu, s obzirom da nisam bio, to sam već rekao da nisam ja tu učestvovao, ne mogu sad tu detalje objasniti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, detalje ne znate, ali da li je tačno da je u toj zasedi koja je postavljena JNA, ubijeno 45 vojnika JNA?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate da se još, pored tih 45 vojnika koji su ubijeni, 31 vodi kao nestao? Dakle, da li znate gde su odvedeni, ovi koji se još uvek vode kao nestali, gde su odvedeni ti zarobljenici?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Uopšte mi nije poznato za ove nestale vojnike.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, tada je ubijeno 45 vojnika JNA, u toj zasedi, ali još 31 nedostaje, oni su negde odvedeni. Morali bi znati, pošto je to malo mesto, gde su oni odvedeni?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Zaista ja, meni je nepoznato za ovih 31 vojnika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ako ne znate, da idemo dalje. U paragrafu 5, vi kažete kako su vaši ljudi bili u stanju da odbiju praktično sve napade, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Ovaj paragraf, u stvari to se odnosi znači za taj dan, za tu 1992. godinu kada je ta JNA bila pošla prema Žepi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tada, tada je tu već djelovala ta brigada koju pominjete, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Ona je tu bila u formiranju, ovaj, početkom 1992. godine, tako da je teren svemu tome doprineo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Iskoristili ste prednosti terena, iznenađenja, jer ste postavili zasedu, ubili 45 vojnika JNA. Ali koliko, koliko je tada brojala ta jedinica?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Ne bih znao to reći.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, je l' iz ovoga jasno, gospodine 1619, da nisu Srbi napali vas, nego ste vi napali JNA i pobili u tom prvom napadu 45 ljudi?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Pre svega toga, možda mjesec il' dva pre toga, mi smo bili blokirani. Isključena nam je struja. Okolna sela su na području prema Rogatici bila zapaljena. Vojno su nas granatirali. Tako, mislim da vam je jasno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Iz vaše izjave, pošto kažete da ste bili u stanju da branite to područje, proizilazi da je samo u dva sela bilo nekih požara, je l' tako, gospodine 1619? Vi pominjete, pominjete samo paljenja u dva sela.

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: To su dva sela koja su se nalazila na putu te jedinice, znači oni su dolazili od Han Pijeska i ta sela su na tom, na tom putu, na tom rejonu bila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Po tim selima takođe je bilo napada na tu jedinicu?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A otkud znate?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Pa, iz priča izbjeglica koji su odozgo, ovaj, pobjegli odatle u Žepu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li znate pošto to tvrdite i to znate da je u junu mesecu došlo do sinhronizovanih napada vaših snaga na srpska sela Agaroviće, Simiče, Pešuriće, Koziće, Pijesko, Borač, Vraželice. To su sva sela koja su vam poznata, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Čuo sam samo za Pešuriće, a i oni su tamo skroz do Rogatice mjesta, to je već daleko. Mi nismo imali nikakve kontakta sa njima. Mislim to je skroz tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, da. Da li znate da su tada kad su izvršeni napadi na sva ta sela pobijeni ljudi, veliki broj ljudi je pobijen, njihova imovina opljačkana, sela spaljena, čak i spomenici na grobljima polomljeni i srušeni? To je čitav niz srpskih sela u vašoj neposrednoj blizini, koje su ove vaše snage napale, kao što su napale i tu kolonu JNA. Da li znate to?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Ja to prvi put od vas čujem, a četrdesetak kilometra ipak nije neposredna blizina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, za ovo jedno selo za koje kažete da ste čuli ili dva, nisam vas dobro razumeo, da ste rekli za jedno ili dva sela?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Čuo sam za to selo, mislim čuo sam za taj naziv, ali nikad tamo nit sam bio nit sam, ovaj, nisam čuo za to što vi navodite da se desilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je l' vam poznato da je, ovaj čovek koga sam pomenuo, dakle Avdo Palić, za koga ste rekli da je bio kasnije komandant, izvršio napad na srpsko selo Borovine, to je isto u opštini Han Pijesak, 7. avgusta 1992. godine i lično ubio pored ostalih Srba koji su tamo poginuli, on je lično ubio ...

SUDIJA MEJ: Kako svedok može da zna za to? Da li uopšte znate bilo šta o tome, gospodine B-1619?

SVEDOK B-1619: Ne.

SUDIJA MEJ: Nema svrhe da mu postavljate takva pitanja. On ne zna ništa o tome, rekao je to. Vi ćete moći da izvodite dokaze o tome kada na to dođe red, ali trošite vreme ako postavljate pitanja svedoku o tome o čemu on ništa ne zna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Vi unapred znate da svedok ne zna ništa, gospodine Mej.

SUDIJA MEJ: Jer on nije ta osoba o kojoj vi govorite. Krenimo dalje na neku drugu temu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Poznato je da je komandant bio Avdo Palić. I ja ga pitam u vezi sa osobom koja mu je poznata, i za koju je rekao da mu je poznata, i za koju je priznao da mu ja bio komandant tamo. I ja ga pitam da li zna za aktivnost tog čoveka koga on poznaje?

SUDIJA MEJ: On vam je odgovorio, rekao je da ne zna. Možda možete da ga pitate u vezi onoga o čemu je svedočio ako želite da osporite nešto, na primer, u vezi sa generalom Mladićem o masakru njegovih prijatelja. Možda želite da osporite taj deo svedočenja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, ako svedok kaže da ne zna, to je odgovor na pitanje. Kažem ne mogu da dobijem odgovor na pitanje dok ga ne postavim. Ako svedok kaže da ne zna, onda je odgovorio na pitanje. Pa on ovoga čoveka poznaje, zbog toga sam i pitao. Dobro, je li vam je poznato da su ovi napadi na srpska sela koji su trajali sve do proleća 1993. godine, vi u paragrafu 13 navodite kako su stanovnici Žepe ostali bez vode i struje prilikom blokade Žepe početkom 1992. godine, je li ste li tako rekli?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad mi objasnite, molim vas, o kakvoj blokadi Žepe govorite početkom 1992. godine kad ste sami izjavili da je rat počeo 4. juna, dakle, polovinom godine, te upravo ovom vašom zasedom na kolonu ovih vojnika koje ste pobili?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Ja sam rekao da je prvi, prvi sukob veći je tad bio. A poznato mi je da su se počele formirati srpske autonomne oblasti početkom 1992. godine. Već sam rekao da su svi prilazi, svi putevi, sve telefonske linije, struja i sve ostalo bili već blokirani, i izbjeglice su počele pristizati iz Rogatice i Višegrada već početkom 1992. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi ste znači koliko dugo bili bez struje, vode, telefona i tako dalje?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Pa, od 1992. godine, pa na ovamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Od kada od 1992. godine, kažete početkom 1992. godine?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: To ipak ne mogu tačno datum reći, ali bio je sami početak, sami početak 1992. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U samom početku 1992. godine baš nije bilo nikakvih sukoba u Bosni i Hercegovini, da li vam je to poznato?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Ponovite pitanje, molim vas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažem da li vam je poznato da na samom početku kako kažete, 1992. godine, baš nikakvih sukoba u Bosni i Hercegovini, pogotovu u tom vašem kraju nije bilo?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: U Bosni i Hercegovini ja koliko znam prije toga bilo je sporadičnih sukoba, ja mislim da je bilo u Bijeljini, da se tamo desilo to ono što se desilo. A okolo Žepe je bilo sporadičnih borbi, rekao sam već, ovaj, izbeglice su iz Višegrada i Rogatice dolazile.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, nema potrebe onda da govorimo o datumima, jer vi ne morate na kraju krajeva to ni znati. Recite mi, molim vas, svakako vam je poznato da je pored Žepe i susedna Srebrenica proglašena za demilitarizovanu zonu, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da, poznato mi je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U paragrafu 16 navodite kako ste se ju na meseca 1995. godine vratili u Žepu iz Srebrenice gde ste prošli dodatnu vojnu obuku, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U Srebrenici je bila i komanda i glavnina jedinice ove 28. divizije, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I tamo je bio i centar za obuku koji ste vi prošli. Koliko ste dugo bili na obuci?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Ja mislim petnaestak dana da sam bio dolje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kakva je to bila dodatna obuka?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Pa, mislim da vi možete videti iz izjave.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, diverzantsko-izviđačka, šta je to?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Ne, nije, to je obuka za protivvazдушnu odbranu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dakle, sve to vreme s obzirom da ste tamo prolazili obuku, da je tamo bilo sedište 28. divizije, vaša brigada u Žepi, centar u Srebrenici, sve to vreme jedinica 28. divizije se nalazi u toj demilitarizovanoj zoni Srebrenice i Žepe, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Pa, granice demilitarizovane zone bile su manje nego što je bila stvarna teritorija, ovaj, koja je bila, kako bih je nazvao, između zona.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li vam poznato da su te jedinice 28. divizije, znači vaše divizije, potpuno surnile sa zemljom sva okolna srpska sela i pobili celokupno stanovništvo?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi, ko je trebao da izvrši demilitarizaciju i ovo razoružavanje vaših snaga, je l' pripadnici UN (United Nations) koji su se tamo nalazili, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U tački 18 navodite kako je jula meseca 1995. godine posle pada Srebrenice došlo do napada na Žepu, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I UNPROFOR (United Nations Protection Forces) tada, kako vi kažete, nije preduzeo ništa?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad mi objasnite kako je mogao da preduzme bilo šta kad vi sami u pasusu navodite kako ste im na tri punkta, tri njihova punkta uzeli oružje, oterali ih u njihovu bazu, je l' tako, gospodine 1619?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Pa, zato što kad je počeo napad na Žepu, prvih par dana videlo se da su se sklonili u svoja skloništa i ovi što su bili na punktu, oni ništa nisu preduzimali, čak ni da jave šta se dešava, tako da smo došli do zaključka da oni neće ništa učinit.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I vi, vi ste im uzeli oružje, odnosno razoružali ste UNPROFOR, oterali ih u njihovu bazu, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Nismo ih otjerali, nego su zajedno, bio je njihov oficir i zajedno su sa svim svojim stvarima koje su željeli da ponesu i svoje lične stvari, doveženi su u svoju bazu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete, da ste ih ispratili nazad u njihovu bazu, to su vaše reči na ovoj izjavi. To je jako ljubazno rečeno, razoružali ste UNPROFOR i ispratili ih u njihovu bazu?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da, ali nismo ih otjerali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ispratili ste ih u njihovu bazu. U stvari ste im naoružanje oteli, a ne tek tako uzeli?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Oficir koji je bio tu, u dogovoru sa našim komandantom, oni su se dogovorili da jedan pređe i da se to oružje uzme. Znači, nije nikakve bilo sile, jer su oni, ovaj, njima je bilo stalo samo da se pođe u tu glavnu bazu i vjerovatno da čekaju ishod svih događaja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi da li je tačno da su borbe oko Žepe trajale čitavih 10 dana, i da su prekinute po dolasku generala Smita (Rupert Smith) koji je onda tu zaveo neki red, dogovorio se da se ranjenici i civili izvedu iz Žepe, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To znači da su onda u Žepi ostali samo pripadnici Armije BiH, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da, na planinama iznad Žepe.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Svi su otišli osim pripadnika Armije Bosne i Hercegovine. U paragrafu 20 tvrdite kako se Avdo Palić, dakle, vaš lokalni komandant brigade, tom prilikom predao pripadnicima Vojske Republike Srpske, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Nisu samo pripadnici Armije ostali, nego je bio i jedan broj civila na planini, muškarci koji nisu smjeli u te konvoje, u te, ovaj, kamione nisu smjeli, ovaj, bilo ih je strah. Znači ostao je jedan broj, ovaj, zajedno sa vojskom. A ovo što sam rekao za komandanta, ja mogu pojasniti kako šta se dogodilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hajde pojasnite?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: On je sa zadnjih nekoliko autobusa krenuo iz Žepe, na planini Boksanica, znači već gore na izlazu prema Rogatici, tada su Srbi zaustavili te civile. Znači jesu oni izašli iz Žepe, ali su ih gore na Boksanici zaustavili i kao što sam već napisao u izjavi, to ste videli, tada se on predao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zašto, zašto ovi, zašto taj jedan broj muškaraca koje pominjete nije otišao zajedno sa ostalim civilima i nije smeo da ide zajedno sa ostalim civilima da se evakuše iz tog kraja?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Pa, zato što ih je bio strah da će biti skinuti sa tih autobusa, kao i što se desilo sa nekih pedesetak možda i više ljudi koje sam ja zatekao kasnije u zatvoru. Skidali su ranjene i neke starije ljude od pedesetak godina za koje su sumnjali da su mogli biti u vojsci, znači skidali su ih i pored UNPROFOR-a i pored svega ostalog.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li je međutim tačno, gospodine B-1619, da se Avdo Palić nije predao već je zarobljen u ovim borbama sa pripadnicima Vojske Republike Srpske?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Šta je sad problem? Sad on ima problem, mikrofon je meni uključen.

SUDIJA MEJ: Izvolite.

SVEDOK B-1619: Prije svega, on se nije predao u borbama. Prvih par dana bilo je potpisano primirje, i on je bio gore na tim pregovorima zajedno sa pripadnicima UNPROFOR-a. I njega su Srbi jednostavno odveli iz baze UNPROFOR-a u Žepi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste li vi videli?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Nisam, ali njegov pratilac, njega su pustili da se vrati gore na Žepsku planinu, i on je ispričao šta se desilo, jer su njega poslali kao da nagovori i ove ostale da se predaju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zadržali su ovoga Palića, a njegovog pratioca poslali nazad do jedinice, da obavesti jedinicu da treba da se svi predaju, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to ste mi sad razjasnili. A recite mi, vi ste nešto preneli zameniku komandanta u vezi sa ovim paragrafom 20. Čuli ste kako je jedan od pripadnika Ukrajinskog bataljona tražio da razgovara sa Palićem, da je on ubijen prilikom pokušaja bekstva, i da ste to preneli zameniku komandanta, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da, čuo sam na stanici taj razgovor.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako se zvao taj Palićev zamenik?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Major Ramo Čardaković.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On je bio jedan od ovih lica koja su kasnije bili u šumi u grupi sa vama. Ja neću pominjati imena radi zaštite vaše identifikacije. Šta se s njim dogodilo? Šta je bilo sa tim zamenikom komandanta?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Ja ne znam šta se dogodilo. Kasnije je došlo do rasula, tako da ne znam šta se desilo sa njim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali nije sporno da ta poruka da se predaju, da se ta jedinica preda nije prihvaćena i da je jedinica nastavila gore da se bori, je l' tako? I posle zarobljavanja Palića jedinica je nastavila da se bori, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da, ali gore se čekalo na rezultate tih pregovora, jer dok je trajalo to primirje mi smo gore bili napadnuti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali sada da vidimo. Vaš otac, koji je bio u redovima takođe Armije Bosne i Hercegovine, rešio je sa ostalima da pređe u Srbiju, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Nije tačno da je bio pripadnik Armije Bosne i Hercegovine. A da je došao u Srbiju da se preda, to je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Međutim, vi niste želeli da odete sa njim, nego ste ostali tamo, je l' tako? Sa još osmoricom svojih prijatelja i povukli se u šumu, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, je l' vaš otac prešao u Srbiju?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, on nije otišao sam, je l' tako? Je l' otišao sa dosta drugih ljudi u Srbiju?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: S koliko je njih prešao u Srbiju?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Pa, tačan broj ne znam, par stotina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači sa par stotina, kad se kaže na srpskom jeziku, to znači nekoliko stotina, a ne misli se na dve stotine. A dobro, recite mi, kad ste se vi ponovo sreli sa svojim ocem?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Prvi put nakon toga 1999. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a gde je on boravio za sve to vreme, od kad je prešao u Srbiju, pa posle do 1999. godine, kad ste se vi ponovo sa njim sastali?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: U Sjedinjenim Američkim Državama (USA, United States of America).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko je dugo bio u Srbiji?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Sedam meseci.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi da li vam je pričao da je u Srbiji bio tretiran na kulturn, pristojan način, da ga niko nije maltretirao? Je l' vam o tome govorio?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Pa, njegov lični slučaj da, ali bilo je i drugačijih postupaka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Što se njega lično tiče, a verovatno nije on sam, bio je kulturno tretiran i bez ikakvog maltretiranja, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da, samo što je bio zarobljen.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Smešten u neki centar, a posle toga poslat tamo gde je želeo, je l' tako? I onda je otišao u Ameriku, je l' tako, gospodine B-1619?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: On jeste otišao u Ameriku, ali kako mi je on pričao to je odrađivao Crveni krst i UNHCR (United Nations High Commissioner for Refugees), tako da nisu imali puno izbora.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, drugo je što je UNHCR odrađivao gde ko može da ode, zavisi od toga koliko zemlja želi da primi, ali on je otišao po svom izboru iz Srbije i niko ga nije sprečavao da ode iz Srbije, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je dobio da ide u Ameriku ili u Australiju (Australia) ili u Nemačku (Germany), to već nije bila stvar organa Srbije, to vam je poznato. A recite mi, molim vas, vi ste kako kažete u ovom paragrafu 21, ja neću nabrajati imena, zato ne morate zatvarati sednicu, imam u vidu da je to paragraf koji ne treba da se čita, ali vi ste znači sa jednom grupom vaših saboraca ostali, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato, pošto sada ovde imate jednog od ovih vaših drugova, to je prvi koga pominjete u paragrafu 21, samo da još jednom proverim. Evo, to vam je na kraju paragrafa 21, kad kažete taj broj ljudi, neću da govorim ni koliko je ljudi bilo i sad vi pominjete imena. I prvo ime koje vi pominjete, da ne bismo zatvarali sednicu, da l' je poznato da je on, dakle 28. avgusta 1992. godine u selu Okruglo kod Rogatice presreo putničko vozilo gde su bili Radenko Đelaković i njegova ćerka Sonja, znači, jedan čovek je putovao sa svojom ćerkom, i da ih je on oboje ubio? Je l' vam to poznato?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Ne, jer kao što sam opet rekao, tamo ta dešavanja oko Rogatice zaista ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste dugo vremena bili zajedno, grupa nije bila velika, niste saznali od njega šta je sve radio?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Pa, nismo bili dugo. Bili smo možda tri, četiri dana zajedno. I ta je grupa slučajno formirana kada je gore na toj planini,

kad je, ovaj, nastalo to rasulo. Tako da su ljudi jednostavno ostali sa prvom osobom na koju su naišli. Tako da ja stvarno ništa ne znam o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Četvrti po redu koji je na ovom spisku, posle ove zgrade, da li vam je poznato da je 1992. godine u selu Štitarevo takođe počinio ubistvo i da se taj čovek koga je on ubio zvao se Nedo Linđević iz Trševine, a jednog teško ranio? Je l' vam poznato, pitam vas samo, dakle, o ljudima koji su bili u vašoj grupi?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Ja vam ponavljam opet, to jest slučajno smo u toj grupi bili i ne znam šta je se dešavalo u drugim gradovima. Taj čovek je iz drugog mjesta, tako da ja ponovo objašnjavam, to je, slučajno je ta grupa je bila formirana u to vrijeme, tako da nismo imali vremena toliko se upoznavati i razgovarat'.

SUDIJA MEJ: U svakom slučaju čak da su ti navodi i tačni, recite nam koja je relevantnost svega toga?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Trebalo bi da shvatite tu situaciju na tom području u čijem je okruženju sve tamo do Bratunca. Ako možete da pogledate na kartu, to bi lako videli, uništeno sve što je bilo od srpskih sela od strane snaga te 28. divizije Nasera Orića, sve pobijeno, sve popaljeno.

SUDIJA MEJ: Sve je ovo izneto u svrhu odbrane. I da li se time sugeriše da to na neki način opravdava to što su ovi ljudi bili pobijeni, kao što je ovaj svedok rekao u svojoj izjavi, da li to želite da kažete?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne, naravno da ne opravdava, ne daj bože da opravdava. Pa, ne može valjda neki zločin da opravdava drugi zločin. Nego ja govorim o situaciji u kojoj vi valjda vidite kako je počeo taj sukob, zasedom na kolonu JNA gde su pobili 45 ljudi, to, to je, to je ogroman broj vojnika da pobijete u zasedi i posle toga spalili su sve oko sebe i onda je došlo do sukoba. A to da li su pobijeni ljudi zarobljeni, pa naravno da to niko ne može da opravda. To je sramota. A recite mi, molim vas, pošto neću da vas pitam, pošto ste sad rekli da vi nikoga od njih znači niste znali, to je tako slučajno bila sastavljena grupa, da baš nikoga niste poznavali pre, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Dvojicu sam bolje poznavao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, te dvojice što ste bolje poznavali, je li vam bila poznata aktivnost bilo koga od te dvojice, upravo o ovom stvarima o kojima ja govorim?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Pa, jedan je bio čak mlađi od mene, a drugi je, istih smo godina bili, tako da mislim ovi su ostali sve stariji bili, ja sam se povremeno družio sa ovom dvojicom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Al' svi ste bili u istoj vojnoj formaciji, je l' tako, u istoj brigadi?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Sad moram da vas pitam za jednog vašeg rođaka, pa bi vas to verovatno indentifikovalo. Samo za jedan trenutak, gospodine Mej, privatnu sednicu.

SUDIJA MEJ: Da.

(privatna sednica)

sekretar: Prešli smo na javnu sednicu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, sada ću da vas pitam o ovom vašem prelasku 1992. godine. Vi ste prešli Drinu 5. avgusta, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: 1995. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Izvinite. 1995. godine. Ja sam napravio lapsus 1995. godine. Znači, prešli ste Drinu 5. avgusta 1995. godine, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Četvrtog u 00.00, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na kom ste tačno mestu prešli Drinu?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Pošto sam tu bio jedan jedini put u životu i to tad nisam siguran, mislim da se zove Brusnički Potok.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To mesto se zove Brusnički Potok?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da, taj kanjon, to mjesto gde smo mi prešli Drinu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste prešli Drinu preko mosta ili ste preplivali?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Napravili smo splav.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I prešli ste na drugu obalu Drine, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na drugoj obali Drine je Srbija, a nije, nije Bosna i Hercegovina?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Nije na svakom mjestu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, na drugoj obali Drine preko puta tog mesta, od koga ste prošli, kažete da vas je uhapsila milicija, odnosno policija Republike Srbije, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Već sam rekao, znači, oko granice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, u tome i jeste stvar, vi ste Drinu prešli a onda sa druge strane Drine je Srbija, i naravno da policija Republike Srbije čuva granicu na svojoj strani obale. Vi ste prešli Drinu ilegalno, kažete prešli ste splavom vas nekoliko, policija vas vraća na drugu stranu jer vas nije primila, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da su nas vratili, to je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Onda pošto su vas vratili, oni se vratili opet preko Drine, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Ja vam ponavljam, nisu se oni vraćali preko Drine, tu gde smo mi prešli Drinu to nije bila Srbija, tek nakon možda pola dana pešačenja, tek smo došli blizu granice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine B-1619, da ne ulazimo sad u to, u svakom slučaju vas je policija za koju kažete da je policija iz Republike Srbije uhapsila sa druge strane Drine. Vi ste ilegalno prešli, a oni su vas vratili nazad i to je sve. A recite mi, oni su vas predali vlastima na vašoj teritoriji, je l' tako? Vi ste uglavnom ušli u Srbiju, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da, odvezli su nas u Klašnik i predali u ruke lokalnim Srbima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete, samo da nađem, negde sam video a sad to ne mogu da nađem, ali video sam, da ste rekli da su vas odveli u svoju policijsku stanicu. Oni vas uopšte nisu odveli u svoju policijsku stanicu nego vratili nazad, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Vratili su nas u Klašnik tu dolje, kako bih nazvao u kamp, bazu od tih lokalnih Srba.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je najbliže, najbliže mesto gde je bilo nekih lokalnih vlasti. Je l' ti ljudi koji su vas vratili, je l' su se oni vratili nazad u Srbiju?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Otišli su sa toga mjesta, samo ja ne znam gde su se vratili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Oni su vas zaustavili, vratili vas nazad, i otišli odatle, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ti ljudi koje ste vi videli kao policajce Srbije, vas nisu tukli i nisu vas maltretirali ni na koji način, nisu vam naneli nikakve povrede, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Nije tako. Maltretirali su nas, skinuli su nas gole do pasa, pokupili su sve što smo imali, ovaj, sa sobom i novac i nakit i sve ostalo i tek su nas onda odvezli dole u Klašnik.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne verujem, ako je reč zaista o policajcima na srpskoj strani. Objasnite mi, je l' ste vi za njih rekli da su imali neku oznaku belog orla na rukavu?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Nisam za njih, nego za drugu grupu vojnika koji su se nalazili u Klašniku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro.

SUDIJA KVON: Samo trenutak, gospodine Milošević, ako ja mogu da pojasnim nešto. Ne morate da odgovorite, ali gospodine Milošević, da li vi prihvatate to da su policajci koji su uhvatili ove ljude bili srpski policajci? Ja

vidim na karti da čak i da jesu prešli preko reke, to nije bilo na granici. Da li vi prihvatate da je srpska policija bila u Bosni i Hercegovini?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja ne prihvatam da je policija Republike Srbije bila u Republici Bosni i Hercegovini, gospodine Kvon (Kwon). Ja sam siguran da je policija Republike Srbije mogla biti samo na teritoriji Republike Srbije. Prema tome, zato mi je bilo jasno, ako se pređe Drina, ulazi se u Srbiju sa ove strane i oni su mogli da budu od policije Republike Srbije uhapšeni samo u Republici Srbiji. A čak i u tom slučaju da je bila, pošto ja evo odgovaram na vaše pitanje iako vi na tome ne insistirate, čak i u tom slučaju da je bila policija Republike Srbije, ona bi ih privela u svoju stanicu, ustanovila o kome se radi, i onda tretirala preko nadležnih organa verovatno ili kao izbeglice ili kao nekakva raseljena lica. Tako da ovo vaše pitanje da li je policija Republike Srbije bila na teritoriji Bosne i Hercegovine, sigurno nije, niti je mogla biti, niti bi mi rizikovali živote ljudi da budu na drugoj strani gde se ratuje. Bio je jedan jedini vod naše policije na teritoriji Bosne i Hercegovine, o čemu sam ja obavestio Ovena (David Owen) i Stoltenberga (Thorvald Stoltenberg) u stanici Štrpce gde je došlo do zaustavljanja voza i skidanja ljudi. To, to je pruga Beograd - Bar koja ide iz Beograda do Bara i samo devet kilometara prelazi kroz teritoriju Bosne i Hercegovine. Samo devet kilometara. E. na tih devet kilometara postoji jedna mala stanica Štrpce u kojoj se voz nikada ne zaustavlja, međutim, tu je voz zaustavljen. Ljudi su skinuti, posle toga pobi-
jeni. Mi smo onda da se to ne bi ponovo desilo, to su uradile neke tamo paravojne formacije, mi smo onda tamo poslali jedan vod policije da osigura stanicu.

SUDIJA KVON: Gospodine Milošević, to je dovoljno. Čuli smo to. Možete da nastavite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Upravo zato, gospodine Kvon, što se radilo o izuzetku, o tom izuzetku, ja sam obavestio Ovena i Stotenberga da obezbeđujemo svoj voz koji tuda prolazi samo devet kilometra, od paravojnih formacija Republike Srpske, a ne od muslimanskih formacija. One nisu ni bile blizu zato nam je taj vod tamo bio.

SUDIJA KVON: U redu, hvala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sada, recite mi, molim vas, preskočiću nešto da vidim, vidim da mi je vreme pred kraj. Ovo je mene zbunilo jer ste rekli da su vas odveli u njihovu policijsku stanicu, a to bi značilo da su vas odveli u Srbiju, da su bili iz Srbije. Oni vas nisu, dakle, odveli u svoju policijsku stanicu, ako su bili policajci iz Srbije, a oni su mogli biti policajci iz Srbije jedino sa teritorije Srbije. Dakle, vi ste odvedeni nekim vlastima na teritoriji Republike Bosne i Hercegovine, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tada su pozvali, kako vam je rekao jedan od Srba, Milana Lukića, koji je ubrzo zatim došao i rukovao se sa svima vama, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I to vas je nagnalo da pomislite kako glasine o njemu nisu tačne?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' on iz tog kraja, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Mislim da je sa opštine Višegrada. Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A onda kažete da je tu ubijeno sedam ljudi iz vaše grupe i da je Milan Lukić doneo njihove uniforme i čizme, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Malo se ne slažu brojevi, jer vas je bilo, ispalo bi da vas je bilo sad više, ali nije to poenta.

SUDIJA MEJ: Hajde to da pojasnimo, da bude jasno. Sa koliko ste ljudi krenuli?

SVEDOK B-1619: Ja i još osam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ja sam shvatio po onome šta ste napred govorili, da vas je bilo osmoro.

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Ja i još osam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda i ovaj poslednji je tvrdite ubijen, znači i ovaj osmi, da sad ne govorim imena zbog vaše zaštite koju ste dobli, i samo vas su ostavili u životu, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate zašto je samo vas ostavio u životu ako je sve ove pobio?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je pobio ove ljude i zašto im je on uzeo čizme i uniformu?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: To morate njih pitati.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U društvu s tim Milanom Lukićem, vi tvrdite da je bio još jedan čovek istog prezimeña, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je bio neki njegov rođak ili ...

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Ne mogu tačno sa sigurnošću to odgovoriti'.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' taj čovek bio iz Višegrada ili ...

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U paragrafu 26 ovo mi, molim vas, razjasnite. Vi kažete kako vas je policajac u Višegradu pitao: "Da li znate ko vas je doveo?", je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste znali ko vas je doveo?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Što ste odgovorili da ne znate?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Bio sam uplašen od te situacije i bojao sam bilo šta da govorim i da otkrijem da nešto znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, vi ste njemu rekli da ne znate, pa vam on onda objašnjava, "eto kad vas je on doveo da vam neće biti ni-

šta". Kad ste vi u stvari saznali, kad ste vi tu osobu identifikovali kao Milana Lukića? Kad je vas zarobio ili kada? Kada ste identifikovali tu osobu? U Višegradu ili pre toga?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Nije nas on zarobio, kada je došao on se predstavio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mislim jasno je. Znači, on je došao i predstavio vam se? Dobro.

SUDIJA MEJ: Imate još dva minuta, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Evo požuriću, požuriću, molim vas. Govorite i pominjete izvesnog Zorana Neškovića. Kažete bio je upravnik zatvora, onda Vujića, koji su vas prebacili u zatvor u Rogaticu. Jesu li to takođe ljudi bili meštani iz tog kraja, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da, iz Rogatice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, i ovoga Kušića, i njega pominjete, to je takođe čovek iz tog kraja, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste vi bili u uniformi, vi koji ste tada bili u tom zatvoru?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: U kom zatvoru?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, kad ste bili u zatvoru u Rogatici i uopšte kad ste bili zarobljeni, jeste li imali na sebi uniforme Armije Bosne i Hercegovine?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Nismo svi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste li vi imali uniformu?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A i ovaj mladić koji je bio mlađi od vas i on je bio u uniformi, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Ne mogu sad tačno to odgovoriti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ovaj treći, koji je pominjan, i on je takođe bio član vaše jedinice, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E, sad mi objasnite, molim vas. Vi kažete u ćeliju u zatvoru u Rogatici je došao pijan čovek i predstavio vam se kao general Mladić?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da. Ja znam da je to on bio, znam da je on to bio. Prije sam ga gledao i video na televiziji, tako da znam da je to on.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi u paragrafu 35 navodite kako vas je Mladić uvek pijan posetio još tri puta: 17. novembra, 18. decembra, 11. januara, to sve tu piše. Zar je zaista moguće da komandant Vojske Republike Srpske dolazi vas da posećuje u Rogaticu nekoliko puta, još tvrdite kako je sve vreme pijan? Mislim, meni zvuči neverovatno, pa vas molim evo, da mi objasnite na osnovu čega ste vi mogli da izvučete taj zaključak da je zaista u pitanju general Mladić? Šta je on tražio kod vas u ćeliji, da vas poseti, da vam kaže šta, objasnite mi to?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Prvo, nije on ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Neverovatno. Jednostavno bih želeo da mi date neko objašnjenje.

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Prvo, nismo mi bili prijatelji da on dolazi lično mene da posećuje, nego je svaki put kad je dolazio, taj verovatno jer je komandant Rogatičke uvek bio sa njim i tako se ponašali kao veliki prijatelji, svaki put je obilazio u taj zatvor, odnosno logor i svaki put su bile televizijske kamere sa njima. Zašto je svaki put ulazio u moju ćeliju to zaista ne znam, treba, to bi trebalo njega pitati. Međutim, nije dolazio lično meni, znači usput kad je obilazio sve to ulazio je u tu ćeliju, a nije bilo ni 30 kvadrature, videlo se da je bio pijan po njegovom zadahu iz usta i po ponašanju.

SUDIJA MEJ: U redu, prošle su te dve minute. Izvolite, gospodine Tapušković.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Gospodine svedoče, sad ste rekli pre nekoliko minuta da ste vi poznavali Mladića jer ste ga videli mnogo puta na televiziji, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Televizije, novine, da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ali vraćam se na to samo da bi razjasnili jednu stvar, jer ste ovde u paragrafu 34, pogledajte srpsku verziju rekli: "Dana 31. avgusta čuli smo veliku buku", a onda kažete: "Zatim je došao jedan čovek kojeg nisam poznao koji je bio pijan, pa se predstavio kao general Mladić". Ovde ste drugačije objasnili, ovde ste rekli da je neko ko je ušao bila osoba koju vi niste poznavali. Možete li to da objasnite?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Tad kad je ušao nisam odmah ga ni mogao poznati, al' tek kada je progovorio i rekao, onda sam ga prepoznao. Ja sam, kad bi god neko ulazio, ja sam morao gledati u pod, znači morao sam imati oboren pogled, tako da nikad nisam smjeo nikoga gledati direktno u oči i lice, al' kad je progovorio i tako mi se vratila slika i odmah sam shvatio ko je to.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Pogledajte sad paragraf 4 i 5. Tu govorite o prvim sukobima, pa ovde spominjete datum 6. april 1992. godine. A u paragrafu 5 govorite o tome da ste vi bili u stanju da odbijate napade Srba a onda kažete da bi nakon tih sukoba došlo do razmene tela. Da li je već tada bilo toga da je na obe strane bilo prilično žrtava i da je onda dolazilo do razmene tela ljudi koji su stradali? I ako možete da objasnite sudijama koliko je tada bilo žrtava i koliko bi tela bilo razmenjivano u tim slučajevima?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Taj prvi slučaj, kao što možete da vidite, ta tjela koje su 1992. godine, ona su razmjenjena za autobus pun žena i djece koje su Srbi držali u Rogatici u zarobljeništvu. I oni su taj autobus iz Rogatice, znači nisu te žene i djeca bili nikako iz Žepe, oni su za ta tjela, ovaj, razmjenjena. Onda su znači njih doprijemili u Žepu i oni nisu nikog imali, ni familije, ni nikoga, za ta tjela koje su gore mogli naši pronaći.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Čija tela, samo tela muslimanskih žrtava, ili tela i jedne i druge strane?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Tjela srpskih vojnika razmjenjena su, data su srpskoj strani, a nama su oni dali autobus pun žena i djece koji su bili zarobljeni u Rogatici.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. I sad još samo nekoliko objašnjenja koje bi trebalo dati sudijama vezanih za paragraf 16 i 17. Vi ste u Srebrenici i Žepi bili upravo u ovo vreme ovih kritičnih događaja u junu i julu mesecu, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: U Srebrenici sam bio kao što sam već rekao, da ne ponavljam, 15 dana bio sam, znači prije ovih poslednjih događanja, dok je još bilo relativno mirno.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ali bili ste u Žepi u vreme kad se događalo sve ovo u julu mesecu, i u Srebrenici i u Žepi?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da, bio sam u Žepi, da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: E, ta jedinica kojoj ste vi pripadali, rekoste malopre, da je brojala 1.500 ljudi, je l' tako?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Možda i manje, oko 1.200.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Jesu li članovi te vojne jedinice bili svi naoružani?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Ne.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A koliko je ljudi bilo naoružano?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Ja zaista to ne mogu odgovoriti, jer zaista ne poznajem to.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pa, u čemu se ogledala aktivnost ljudi koji nisu bili naoružani?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Ono što je bilo oružja bilo je gore na linijama, i tako kad bi ljudi dolazili oni bi se smenjivali, znači gore. A dole su bili, onaj, nismo imali neke ekstra posebne aktivnosti.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ali molm vas, u paragrafu 16 u sredini tog paragrafa vi kažete: "Obavljao sam redovne zadatke, a položaj mi je bio na liniji fronta ispred položaja Ujedinjenih nacija". Da li to znači da su i na tim položajima, na liniji fronta, direktno u kontaktu sa predstavnicima Ujedinjenih nacija bile osobe koje su bile bez oružja?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Možete li ponovo ponoviti pitanje, ne razumem.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Molim vas, pogledajte ovde šta piše u paragrafu 16: "Obavljao sam redovne zadatke, a položaj mi je bio na liniji fronta ispred položaja Ujedinjenih nacija". Da li je na tim mestima, znači, na liniji fronta, bila osoba bez oružja?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Ovo sad ne mogu tačno odgovoriti.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Šta se događalo na tim linijama fronta, je l' bilo na tim linijama sukoba?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Ne.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A je li dolazilo do toga da vaše jedinice izlaze iz okvira demilitarizovane zone?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Jedino ako su išli pješke, ako su ljudi putovali prema Srebrenici i Rogatici.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A recite mi, molim vas, još samo ovo ako možete da objasnite sudijama o tim događajima. Koliko je bilo žrtava među vašim borcima tokom tih desetodnevni borbi, kako ste rekli?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Ne mogu to tačno da kažem, ne mogu to tačno reći jer bilo je kasnije nastalo rasulo, da je tako to njih 50 moglo uraditi.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ne možete tačno reći koliko je osoba iz vaše jedinice od 1.500 ljudi stradalo, vaših prijatelja, drugova saboraca?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Ne mogu to reći. Ja zaista ne želim da se upuštam u te procjene, jer ne znam, ne znam.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A je l' je bilo žrtava?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Hvala.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC PEK

TUŽILAC PEK: Ja imam nekoliko kratkih pitanja. Molim da se stavi karta na grafoskop. Molim da se da i olovka svedoku.

sekretar: Olovka, molim vas.

TUŽILAC PEK – PITANJE: Gospodine ako možete, molim vas, da označite na karti koja je na grafoskopu sa leve strane od vas, možete li, dakle, na toj

karti staviti X na mesto gde ste odprilike prešli preko Drine. Ako ne možete to da uradite, onda nam molim vas, recite? Hvala. Gospodine, postavljena su vam pitanja o vašem ocu, o tome kako je on neko vreme bio u Srbiji. Vi ste rekli da je on tamo bio nekoliko meseci pre nego što je otišao u Ameriku. Da li znate gde su ga držali?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Ne znam tačno, al' to je bio neki logor u mjestu Šljivovica. Ja sad ne znam gdje je to, ovaj, u Srbiji.

SUDIJA KVON: Samo trenutak. Molim da svedok označi mesto gde je njegov otac pre toga prešao preko Drine. Da li možete to da pokažete na karti?

SVEDOK B-1619: Ne, jer mi smo se već možda, pet, šest dana prije toga već smo se bili rastali, tako da ja ništa nisam znao ni da li je bio živ ni ništa do kraja.

SUDIJA KVON: Hvala.

TUŽILAC PEK – PITANJE: I konačno, da li je on na tom mestu gde su ga držali tamo bio zatvorenik ili je mogao da ode kad god je hteo?

SVEDOK B-1619 – ODGOVOR: Bio je zatvorenik, on nije mogao da ide kad god je hteo, pisma su bila cenzurisana i slične stvari.

TUŽILAC PEK: Časni Sude, nemam više pitanja.

SUDIJA MEJ: Da li hoćete da se ova označena karta, gospođo Pek, uvrsti u dokazni materijal?

TUŽILAC PEK: Da.

SUDIJA MEJ: U redu, onda to može da bude tabulator 3 dokaznog predmeta 620. Gospodine B-1619, vi ste ovim završili vaše svedočenje. Hvala vam što ste došli na sud da svedočite pred Međunarodni sud. Sada možete da idete. Samo vas molim da sačekate dok se ne spuste roletne pre nego što izađete. Sada pravimo pauzu od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Da. Neka svedok položi zakletvu.

TUŽILAC VESPI: Momenat, časni Sude, ako smem.

SUDIJA MEJ: Neka svedok pročita svečanu zakletvu.

TUŽILAC VESPI: Ako možemo kratko da odemo na privatnu sednicu zbog pitanja mera zaštite.

SUDIJA MEJ: Da. Izvolite, sedite.

(privatna sednica)

sekretar: Na otvorenoj smo sednici.

SVEDOK B-1401: Ja svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, samo istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Ako hoćete da sednete. Izvolite, gospodine Vespi (Waespi).

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC VESPI

TUŽILAC VESPI – PITANJE: Hvala, gospodine predsedniče. Dobro jutro, svedoče.

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Dobro jutro.

TUŽILAC VESPI: Molim da se svedoku pokaže papir sa njegovim imenom.

prevodioci: Molimo svedoka da se približi mikrofону i govori glasnije. Hvala.

SUDIJA MEJ: Gospodine, molim vas, da li biste mogli da se približite mikrofону i da malo glasnije govorite kako bi svi mogli da čuju. Mislim da još uvek nemamo broj za ovaj paket dokumenata. Možda bi sada mogli da čujemo koji će to broj biti.

sekretar: To će biti dokazni predmet 621, časni Sude.

SUDIJA MEJ: U redu.

TUŽILAC VESPI – PITANJE: Gospodine, ne znam da li je u transkriptu ušlo to da ste potvrdili da to jeste vaše ime. Da li biste ponovo mogli da odgovorite na to pitanje?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da, to je moje ime.

TUŽILAC VESPI – PITANJE: Puno vam hvala. Da li ste vi svedočili u *Predmetu Krstić* 13. aprila 2000. godine?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da, jesam.

TUŽILAC VESPI: Gospodine predsedavajući, mi bi predložili da se ovaj set dokumenata usvoji u skladu sa Pravilom 92bis.

SUDIJA MEJ: U redu.

TUŽILAC VESPI: Uz vaše dopuštenje, pročitao bih rezime svedočenja ovog svedoka.

SUDIJA MEJ: Da, izvolite.

TUŽILAC VESPI: Ovaj svedok je bosanski Musliman koji je imao samo 17 godina kada je pala srebrenička enklava. Iako su mnogi Muslimani iz Srebrenice potražili utočište u UN bazi u Potočarima, svedok se sakrio u šumi zato što se bojao za vlastiti život. Svedok se pridružio koloni od 1.000 do 2.000 uglavnom nenaoružanih Muslimana muškaraca koji su pokušali kroz šumu da pobegnu ka Tuzli, a na kraju su se predali duž puta Bratunac - Konjević Polje. On je zatim odveden na jednu livadu u blizini Sandića gde se otprilike nalazilo 1.000 do 2.000 zarobljenih Muslimana. Njih su čuvali stražari i jedan od njih je rekao zarobljenim muškarcima da su to vojnici iz Srbije. Neposredno nakon toga došla je još jedna grupa vojnika koja je naterala ljude da tapšu i pevaju "Živeo kralj, živela Srbija". Nekoliko sati nakon toga svedok i drugi ljudi su pretrpanim autobusima preveženi u Bratunac gde su bili prisiljeni da prenoće spakovani u kamione, i to bez ikakve hrane i sa malo vode. Sledećeg dana 14. jula 1995. godine ujutro kamioni su nastavili ka Zvorniku, a na kraju su se zaustavili na jednom mestu zvanom Petkovci. Negde oko 15.00 ili 16.00, muškarce su odveli u jednu školu i nagurali ih u jednu učionicu. Uslovi su bili čak gori od uslova u kamionima. Kada su ušli u

tu prostoriju, vojnici su terali ljude da govore: "Ovo je Srbija, srpska zemlja, oduvek je bila, oduvek će biti". Takođe su vikali da je Srebrenica oduvek bila srpska i da će uvek biti srpska. Muslimanski zatvorenici su bili toliko žedni da su počeli da piju vlastitu mokraću. Kada je pala noć, zatvorenici iz drugih učionica su izvedeni napolje u grupama od tri do pet i čuli su se pucnjevi ispred zgrade škole. Na kraju su vojnici počeli da izvode muslimanske zatvorenike iz škole, da im vezuju ruke i da ih ukrcavaju u veliki kamion. Svedok je, kada je napustio školu, osetio neku lepljivu tekućinu oko nogu i video veliku gomilu nečega za šta je mislio da su pobijeni zatvorenici iz te škole. Kamion u koji je ukrcan svedok je putovao nekih pet do deset minuta. Nakon što se zaustavio, muškarci su skinuti sa kamiona u grupama od po pet i svaki put su se čuli pucnjevi. Muškarci koji su ostali u autobusu pokušali su da pobegnu, da siđu iz autobusa znajući da će biti likvidirani. Neki ljudi su vikali: "Dajte nam prvo vode pa nas onda ubijte". Svedoku je bilo žao što će umreti žedan. I on je pokušao da se sakrije mađu ljudima, koliko dugo je mogao kao i ostali, hteo je jednostavno da proživi još jednu ili dve sekunde. Kada su svedoka na kraju skinuli iz tog kamiona rečeno mu je da stane pored srpskih vojnika, i onda je ugledao redove i redove mrtvih tela. Svedok i drugi muškarci su stigli do jednog praznog mesta, i onda su im vojnici naredili da legnu na zemlju. Kako su muškarci pokušali da legnu, vojnici su otvorili vatru. Svedok je upucan u desnu stranu grudnog koša, i onda je ležao na zemlji dok su vojnici pokušavali da pobiju i ostale zatvorenike. Svedok misli da je to trajalo između deset minuta do jednog sata. Svedok je ležao krvareći. Onda je još jedna grupa zatvorenika pobijena pored njega. On je ponovo upucan, i to u levo stopalo. Kada se završila pucnjava, on je čuo vojnike kako se smeju i rugaju mrtvim Muslimanima. Onda je čuo da je neko naložio jednom vojniku da pregleda tela da bude siguran da niko nije preživeo. Dok je svedok ležao tiho na zemlji, video je vojničku čizmu pored lica i onda je video kako je taj vojnik muškarcu pored njega pucao u glavu. Kada su vojnici otišli, svedok je pobegao sa jednim drugim muškarcem koji je bio ranjen u glavu. Njih dvojica su pomogli jedan drugom, odnosno zubima su odrešili ruke i popeli se gore u šumu na brdo odakle su mogli da vide branu Petkovci. Sledećeg jutra sa tog brda su videli jedan utovarivač kako ubacuje tela na traktor ili na neku vrstu kamiona. Svedok je video velike gomile tela. Nakon četiri dana hoda kroz šume, svedok i njegov prijatelj su na kraju stigli do muslimanske teritorije i bezbednosti, sigurnosti. Uz vaše dopuštenje časni Sude, želeo bih da postavim svedoku samo nekoliko pitanja.

SUDIJA MEJ: Da.

TUŽILAC VESPI – PITANJE: Gospodine, čuli smo da ste vi sa vašim kolegom uspjeli da pobegnute. Možete li da kažete Sudu, koliko je on bio važan za vas?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: U stvari ja nikad, možda ne bih nikad ni pokušao da pominjem to, u stvari, ja sam, u stvari čekao da umrem, toliko sam se patio. Razmišljao sam da zovem da me ubiju. U stvari, bio bih im zahvalan da su me ubili, toliko sam se patio, tako da nije bilo ovog čovjeka ne bih nikad ni pokušao, u stvari ne bih ni mogao. On samo zna koliko sam se patio i kako sam hodao. U stvari nisam mogao ni ići, ostavljao me pa bi se vraćao. On je mogao da ide, ja nisam mogao da idem od toliko bolova. Kada je vojnička čizma stala pored mene, pomislio sam ubiće me, a i volio sam da me ubije. Ja stvarno nisam mogao da izdržim više, al' nisam smio da ih zovem.

TUŽILAC VESPI – PITANJE: Takođe smo čuli da ste i drugi i treći put bili ranjeni. Da li možete Pretresnom veću da opišete kako se to desilo?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa, kada smo stajali na kamionu, rekli ste da je autobus, u stvari kamionima smo išli. Tako se čula pucnjava i bilo je jasno ljudima da je došao kraj, tako da ljudi nisu htjeli da izlaze. Vojnici srpski su se derali da moramo izaći na mjesta gdje će da nas biraju. Svi smo se krili jedan za drugog tako da sam ja morao izaći. Kad sam došao tamo da stanem, govorili su da biramo mjesto, ja nisam ni znao kakvo mjesto, o čemu se radi. Tad kad sam prišao bliže video sam redove leševa. To se sve odigravalo tako brzo. Razmišljao sam da ću brzo umrijeti, neću se patiti. Pomislio sam moja, "mama nikad neće znati gdje sam". I kako je rekao neko od vojnika da padnemo, tada je počela pucnjava. Tako da samo znam, kasnije kad sam ležao, da sam pogođen u ruku desnu i u desnu stranu. Zaista ne mogu da se setim tog trenutka kad sam pogođen. Saznao sam, osjetio sam da smrdi barut i mesto oko mene koje je pogođeno. Ja sam se samo trzao, čekao da pogodi sljedeći. Kada je bio sljedeći red iza nas pogođen, onda me je metak pogodio u stopalu, tako da mi je to bilo najbolnije. Da sam mogao da se derem, ali nisam smjeo vikati. Čovek pored mene je toliko stenjao i izumirao, tako da on se jako čuo, tako da možda vojnik koji je ubijao nije me ni čuo kako sam se tresao. On je došao samo i upucao toga pored mene u glavu. Kad je pucao, od toga je vjerovatno je rasprskavajuća municija korištena, tako da

me pogodilo u desno rame. Ovdje danas imam dvije rane u vratu, i upitao sam se: "O majko, pa što ne umrem, pa svega me izranjaviše".

TUŽILAC VESPI – PITANJE: Gospodine, da vam postavim neka pitanja o vašem ocu. Da li je on bio sa vama kada ste napustili enklavu i uputili se ka šumi?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: On je bio sa mnom u početku, ali kasnije se izgubio od mene. U stvari, ja sam se izgubio od njega. Ja sam se držao za njega, tako kad je nastao haos i gužva, tako ja sam se izgubio od njega, pa sam ostao sam.

TUŽILAC VESPI – PITANJE: Da li ste ga ponovo nakon toga videli?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Ne, nisam više nikad.

TUŽILAC VESPI – PITANJE: Da li je vaš ujak bio sa vama tada?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa, njega sam kasnije, kasnije našao, u stvari više sam ga puta pronalazio i gubio sam se od njega. Tako da sam ga kasnije našao, i on je bio sa mnom. I on je isto vjerovatno ubijen. Ostala mu je čer-kica, koja je tada imala godinu dana.

TUŽILAC VESPI – PITANJE: I moje poslednje pitanje. Čuli smo da niste hteli da odete u vojnu bazu u Potočare jer ste se plašili za vlastiti život. Da li možete da objasnite sudijama šta ste time hteli da kažete?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa, u stvari kad je počeo napad na Srebrenicu, a i prije u stvari, vidjelo se da UNPROFOR otprilike da ne može nas štiti. Oni su u stvari igrali kako su Srbi svirali, tako nekako otprilike. Ja sam bio blizu linija, blizu tih punktova UNPROFOR-a u izbjegličkom naselju, tako da znam, Srbi čim su zapucali, UNPROFOR bi se povlačio. I otišao je puno ranije nego što su izbjeglice napustile. Tako da sam odlučio da ne idem u UNPROFOR, možda je bila vjeća vjerovatnoća da ću preživjeti ovako možda kroz šumu. I više je ljudi možda preživjelo koje su otišli kroz šumu. Moja dva rođaka, u stvari puno rođaka, moja dva rođaka, kad su se rastala sa mnom, otišli su UN bazu. Obojica su ubijeni, jedan je eskumiran prije godinu dana. I mnogi moji rođaci, u stvari, mnogi od mojih bližih rođaka, niko nije nije preživio. Da li su otišli u UN ili su išli preko šume nije bitno, nego svi su ubijeni.

TUŽILAC VESPI – PITANJE: Moje poslednje pitanje. Da li ste vi bili iznenađeni onim što vam se desilo, vama i vašim prijateljima u julu 1995. godine, nakon što ste izvesno vreme živeli u Srebrenici kao izbeglica?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: U stvari nisam iznenađen. Čekao se ishod iz 1992. godine, samo što smo uspjeli pobjeći. 1992. godine, isto početkom maja, srpska je vojska zapalila je kuću našu. Tako zahvaljujući komšijama pobjegli smo, a ista bi nas sudbina čekala kao u Vlasenici i ostalim mjestima. Tako da je ovo bilo neko finale, odgođeno naše ubijanje. Ne znam, možda bih ja izgubio život sigurno kao većina Muslimana, kao što je i otac moj. To zaključujem, ne zaključujem proizvoljno nego na osnovu toga što su moje komšije, koje su ostale, koje su odlučile da ne bježe, ubijene su, tako da ih danas nema.

TUŽILAC VESPI: Hvala. Gospodine predsedavajući, nemam daljnih pitanja.

SUDIJA KVON: Da li bi svedok mogao da nam kaže koje godine je rođen, bilo na otvorenoj raspravi ili na privatnoj raspravi? Možda ipak na privatnoj raspravi, gospodine Wepi?

TUŽILAC VESPI: Da. Mislim možda da bi bilo bolje da to uradi na privatnoj sednici.

(privatna sednica)

sekretar: Sada smo na javnoj sednici.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Milošević.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine B-1401, dali ste nekoliko izjava o događajima o kojima svedočite, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prvu izjavu ste dali 19. jula 1995. godine komandi 246. Viteške brigade, organima službe bezbednosti Armije Bosne i Hercegovine, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A drugu izjavu ste dali Službi državne bezbednosti Bosne i Hercegovine u Tuzli, 31. jula 1995. godine, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I konačno istražiteljima ste izjavu dali najpre 12. i 13. avgusta 1995. godine, a potom 19. avgusta 1996. godine, i kratke informativne izveštaje 4. januara i 1. septembra 1999. godine. Ali ove izjave istražiteljima, radi lakše orijentacije, možemo da kažemo kao treću izjavu, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Ne znam baš tačno koliki sam broj dao, ali ja znam kome sam otprilike dao. I kad mi date ovde izjavu koju imam, ja vam mogu reći to je moja izjava. A dao sam otprilike te što ste naveli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja računam da su vaše, ja sam ih dobio od suprotne strane.

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Onda jesu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pretpostavljam tako zato što nose njihove brojeve. Vi ste početkom jula meseca 1995. godine, kad je došlo do sukoba u Srebrenici, bili maloletnik, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Od tada ste sa svojim roditeljima i sestrama živeli u izbegličkom naselju Slapovci, nekih sedam, osam kilometra od Srebrenice, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Slapovići, nije Slapovci, Slapovići.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi me ispravite kad pogrešim, pošto ne znam imena tih mesta, tako da je greška moguća.

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: U redu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste sa svojom porodicom, kada je došlo do sukoba, krenuli prema Sućeski, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I zadržali ste se u selu Viogor?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gde je bio okupljen veliki broj ljudi iz Srebrenice i okoline, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U ovoj trećoj izjavi, mislim na ovu datu istražiteljima avgusta 1995. godine, u drugom paragrafu rekli ste kako vam je vaš otac tada rekao da sami odlučite da li želite da odete s kolonom žena i dece ka bazi UNPROFOR-a u Potočarima ili da sa ostalima vojno sposobnim muškarcima pokušate da se probijete ka slobodnoj teritoriji. Jeste li tako izjavili?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Međutim, u svojoj prvoj izjavi datoj 19. jula 1995. godine, kao i u vašoj drugoj izjavi 31. jula 1995. godine, izjavili ste da je tada neko naredio da svi vojno sposobni muškarc, odnosno, svi muškarc krenu prema Jagličima i Šušnjarima i dalje da se produži prema Tuzli, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Možete mi ponoviti to, tu rečenicu zadnju, to pitanje zadnje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja samo želim ovo da ustanovim, naime, maločas ste mi potvrdili ovo što ima u izjavi datoj istražiteljima, da vam je otac rekao da sami odlučite?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A u prvoj izjavi od 19. jula, i u drugoj izjavi od 31. kažete, ja vas citiram: "Da je tada neko naredio da svi vojno sposobno muškarc krenu prema Jagličima i Šušnjarima i dalje da se produži prema Tuzli".

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Mislim šta je sporno tu, šta u stvari hoćete da pitate?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja samo želim da ustanovim da li ste vi, kao što kažete u izjavi istražiteljima, pošto vam je otac rekao da sami vi odlučite gde ćete, otišli prema nekoj odluci koju ste sami doneli, ili je to bilo na osnovu naredbe koja piše na ovoj prvoj strani ove prve izjave, negde u sredini ovoga od kad počinje izjava: "Tada je neko naredio da svi vojno sposobni, odnosno svi muškarci krenu prema Jagličima i Šušnjarima i dalje da se produži prema Tuzli".

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Objasniću vam. U stvari, ja mislim da nema da sam rekao da je neko striktno naredio, da sam video da je neko govorio, u stvari. U stvari, mi smo čuli da je neko naredio, da je rekao da bi trebalo ići svi vojno sposobni i tako nekako. A to što je meni otac govorio, to nema veze nikakve sa tim naredbama. On je rekao da mogu da odlučim o takvoj stvari, o svakoj, da odlučim da l' da odem tamo ili u Potočare ili da odem na drugu stranu. Tako da smo čuli da je neko naredio, ali nije striktno naredio da se mora ići, to je svako odlučivao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ja neću nastojati ničim da vas povredim s obzirom ono što ste proživeli, meni je stalo da ustanovim šta se stvarno događalo, zato vas pitam o tim činjenicama. Vidite u svojoj drugoj izjavi, opet vas citiram, vi kažete: "U Viogoru nakon jedan dan moja majka i tri sestre su otišle prema Potočarima u nadi da će naći zaštitu u kampu UNPROFOR-a, a ja sam sa ocem Alijom po naredbi komande Armije Bosne i Hercegovine", to doslovce piše, "po naredbi komande Armije Bosne i Hercegovine zajedno sa ostalim vojno sposobnim muškarcima otišao na Šušnjare. Na Šušnjarima je izvršeno postrojavanje". Dakle, izvršeno je postrojavanje oko 15.000 ljudi. Jeste li tako izjavili u drugoj izjavi?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Samo mogu da kažem, mislim, nisu svi detalji dati u izjavi tako da je malo dvije, tri stanice teško da se sve kaže. I zavisno od toga šta su me istražitelji pitali, tako da se možda nisam svih detalja ni sjetio. Možete pogledati kad sam dao izjavu odmah čim sam prešao, tako da je otprilike, da je možda bilo svježe pamćenje, tako da se nisam svih detalja sjetio. Ali mi smo čuli da je neko dao naredbu, ali vjerovatno Armija BiH, mislim neće dati Srbima naredbu, je l' tako? Vjerovatno Armija BiH, ko bi drugi mogao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to je u vašoj drugoj izjavi koju ste inače dali, kako smo konstatovali, organima Službe državne bezbednosti u Tuzli 31. jula. I i vi kažete, dakle, da ste onda po naredbi komande otišli za-

jedno sa ostalima i tu je izvršeno postrojavanje. Vi ste se postrojili, s obzirom da je to bila vojna jedinica od 15.000 ljudi, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa, ovi svi detalji su tačni i sve je to tačno što govorite, samo što ni u jednoj izjavi nema više detalja. Vidim da ima detaljnije, u jednoj manje detalja ima, ali tako da je to istina. Mi smo čuli, nisam dobio papir da ga vidim, da je naredba od komande Armije BiH. Ali čuli smo da je od komande Armije BiH, tako da od komande, al' pretpostavljam od Armije BiH, pa sam tu i rekao u stvari.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tu je izvršeno postrojavanje vaše, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Ma, u stvari to nije išlo tako glatko kao što piše na papiru. U stvari, veliki broj civila je išao tamo. Vi hoćete u stvari da kažem da je to otprilike vojska sve, ali nije tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja neću da kažem, gospodine B-1401, ja pokušavam samo da utvrdim šta je tačno. Dakle, tu je izvršeno postrojavanje, i tu vas je bilo 15.000 koji ste se postrojili, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: U stvari ja, kao ja civil i mnogi drugi su odlučili da dođu tamo, ali tek kasnije posle postrojavanja, civili su ostali na kraju. Tako da vojska u stvari i nama nije ni dala da mi idemo sa njima. Možda nema svih detalja navedenih, al' vojska nama i nije dozvoljavala da mi idemo. Armija nam je rekla da ostanemo na kraju. U stvari, čuo sam tako od te gomile ljudi, gomila je bila, granatiranje je bilo, tako da je bio opšti haos, tako da je teško. Ja, ja sam se izgubio od oca, u grupi sam se nalazio tu. Ja sam pokušavao da idem sa vojskom kao i mnogi drugi, al' vojnici bi nas jednostavno otjerali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, razumem, samo da jedno rasčistimo. Pre vas je svedočio svedok iz istog kraja, koji je bio mobilisan u Armiju Bosne i Hercegovine, koji je takođe bio maloletnik. Jeste li vi bili pripadnik Armije Bosne i Hercegovine ili ne?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Bio bih sretan da sam bio i da sam imao oružje, najverovatnije mi se ovo možda ne bi ni desilo. Možda bi poginuo negde u šumi ili negde, al' ne bi mi se ovako desilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I vi ste se samo pridružili ovoj vojnoj koloni, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa, naravno, pridružili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko je vas civila bilo s tom vojnom kolonom?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa, teško je procjenit' koliko je bilo civila. Mislim veliki, veliki je to broj ljudi, ali bilo je daleko više civila nego vojske. Tako da, pošto sam video to naoružanju, da l' su bili nosili puške, da l' su bili obični ljudi, i tako dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li vaš otac tada bio pripadnik ove 284. brigade Armije BiH-a, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Moraću, moraću objasniti prvo. U stvari, moj otac je bio pripadnik te brigade dok nije Srebrenica bila demilitarizovana, i kad je demilitarizovana, on nije više bio vojnik. On je bio možda formalno na papiru, nije imao oružje cjelo vrijeme dok je trajao taj sukob. Kad je počeo napad na Srebrenicu, bio je sa nama, sa djecom i sa mojom mamom, znači sa nama, tako mislim da nije nikad išao na linije, eto kakav je bio vojnik.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a ko je bio njegov komandant, ko je komandovao 284. brigadom?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: E, ne znam, ne znam ko je komandovao, i ne znam koja je to brigada. Tad sam se sjećao pa sam rekao, znam da je govorio da je u toj bio prijavljen, ne, ne mogu da se setim ko je komandant i gdje se nalazila ta brigada kad je zona demilitarizovana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Razumem to, samo koliko znam i ako je to bila zaštićena zona i proglašena demilitarizovanom, tu je bila 28. Divizija Namera Orića u Srebrenici, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa, bila je možda, ne znam. Ne mogu ja puno o tome govoriti, ali što znam reći ću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znate valjda to?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: To sam čuo, ali nisam video vojske da je djelovala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine B-1401, a recite mi molim vas ...

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Može samo još jednu da dodam, samo. Ta 28. divizija je posle demilitarizacije, u stvari ona možda je i bila formalna samo tu. Ona je već i ranije, bili su osuđeni na propast, tako da je posle demilitarizacije oduzimano oružje. Tako da ja mislim da je više bila formalno nego stvarna, ona nije mogla odbraniti nešto i koja bi prjetila nekome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, dakle, ta kolona koja je postrojena i krenula, imala je cilj da se probije ka Tuzli, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa, tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sada, u svojoj prvoj izjavi, kao i u svojoj drugoj izjavi, navodite kako je ta kolona u blizini sela Kamenica upala, kako to vi kažete, u zasedu koju su postavile srpske snage, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Možete samo ponoviti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da u prvoj i drugoj izjavi navodite kako je ta kolona u blizini sela Kamenice upala u zasedu koju su, kako kažete, postavile srpske snage, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: E, samo malo. Kažem ovde nema dovoljno detalja, ali ću objasniti izjavu. Sve je tačno, ali ću dodati još nešto. Kolona nije išla tako glatko, granatiranje je počelo već puno ranije tako da je puno bilo ranjenih, puno poginulih, tako je bilo puno ljudi koji su i poludili, tako da ona nije odjednom upala u tu zasjedu nego to je tek kasnije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete: "Kolona se tu prekida, razdvaja se na dva dela, i tu je veliki broj ljudi poginuo i bio teže ranjen i došlo je do velike panike, tako da sam se i ja izgubio od svoga oca i samo sam ostao sa amidžom Džemalom". Dakle, tu je došlo do sukoba. To mesto se zove Šiljkovići, u zagradi piše Kamenica. To čitam samo iz ove vaše izjave.

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I tu je onda došlo do razdvajanja kolone. Tu je bio veliki broj poginulih, veliki broj teže ranjenih i velika panika, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da, samo još nešto da dodam. Pa, izjava je neka skraćena verzija, skraćena, al' još ću da objasnim. Kolona, u stvari malo je išla mirno jedno vrijeme al' kasnije je počelo granatiranje, neprestano granatiranje, tako da je kolona i dalje išla tako da su skupljali ranjenike, koji su

ranjeni, nosili ih dok nije baš počelo pravo granatiranje, tako žestoko da se već nije dalje moglo. I ja pretpostavljam da je kolona prekinuta, nisam ja iz aviona gledao da mogu da vidim da je prekinuta, uglavnom se napred nije moglo dalje tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, tada je u stvari došlo do borbi između srpskih snaga i vaših snaga koji su bili u toj koloni, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa, mi smo ispred čuli cjelo vrijeme pucnjavu. Ali granate svugda oko nas su padale tako da je bilo puno mrtvih ljudi, al' tamo svugde je pucalo. A kasnije kada sam naišao tuda, vidio sam da ima veliki broj ljudi ubijenih.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to je bila ta borba na koju ste vi posle naišli, vi ste posle te borbe prošli taj deo, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Mi smo tek došli kasnije kad je vojska prošla, i oni su otišli, a mi smo u stvari i ostali tu, ovi civili. Tako da nam je tu, sjećam se kad je neki čovek pošao da se pridruži nekom vojniku, taj vojnik nije dozvolio. Vojska je bila razbijena, možda je tu bio poneko sa oružjem., ali oni su obično i pobjegli, oni ne bi dali civilima da idu sa njima, otjerali bi. "Ne možete tako", govorili su. Ali bilo je puno ranjenih ljudi, puno nas je bilo tako da oni nama nisu dali da mi idemo sa njima, jer ne bi ni vojska mogla proći dalje. Tako da je bio veliki broj, tako da se nije mogla primjetiti granata, jer je već bilo puno ranjenih tu, i galamilo je se puno, derali su se oni ranjeni, tako da ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vojska se probila, a vas ostavila za sobom, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa, ona je nas ostavila da bi sebe spasili, jer inače i oni bi završili, da su prihvatili sve nas onda. Ja mislim da niko ne bi prešao onda, niko ne bi preživio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A u tom je proboju nastao taj veliki broj poginulih, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da, da, u tom proboju, kad sam naišao na to mjesto, gdje sam video puno mrtvih ljudi. Ali i ranije je puno ostajalo tjela po šumi, puno ranjenih kojima niko nije mogao pomoći, tako sam bio pogođen time. Jedan dječak je toliko bio ranjen i plakao je, molio je: "Pomozite

mi, ne ostavljajte me". Al' ljudi su toliko u stvari zbunjeni, trčali su, granate padaju sa svih strana, tako samo smo čekali odakle će nas pogoditi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Razumem, razumem. To znači, praktično onaj najveći deo vojni deo kolone se probio, neki su poginuli, oni koji nisu poginuli ili ranjeni su se probili, a vas su ostavili za sobom, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mogli su da vas povedu sa sobom.

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Možda je puno više bilo ranjenih nego što je poginulo. I kolona je, dio vojske, možda, prvi dio u stvari presječena. Tako da je možda taj dio vojske se sukobio sa Srbima tu, dio vojske možda, dio možda je ostao i oni su razbijeni. A onaj dio već je možda bio stigao do linije blizu slobodne teritorije kod Zvornika gde su se borili da se probiju dotle. Oni su prvi možda bili tamo, ali oni su bili tu još, mislim 15.000 jedan po jedan za drugim, kad idu to je ogromna kolona.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Razumem, deo koji je bio bliže liniji je uspeo da se probije, deo koji nije bio bliži liniji nije uspeo da se probije, je l' to tako izgleda?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Samo još nešto da kažem. Kolona je išla i tako vojnici su bili napred možda tamo, pretpostavljam oni su napred išli. Ako je 15.000, možda je bilo 1.000 naoružanih 2.000, 3.000, al' vojncii su bili naprijed i kada je presječena kolona, većina su ovi ostali, a vojska je tako i otišla, probila se. Al' oni koji su poginuli tamo negde na liniji, to jesu vojnici, al' ovo ostalo uglavnom su civili ostali, možda po neki naoružani.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je bilo nešto više, od samo 3.000, kako kažete vojnika tu?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Nisam rekao 3.000, rekao sam 1.000, 2.000, 3.000, ali ne vjerujem da je bilo više. Možda je bilo na papiru vojnika puno kao što je i moj otac, možda je bilo i puno više, ali ne možete reći da su vojnici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja samo želim da ustanovljavam činjenice. Smatrate da stvarno nije moglo biti više od 3.000 naoružanih?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Ne vjerujem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne verujete da je moglo biti više od 3.000 naoružanih?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a na papiru je bilo kažete, ovo na papiru, to se ne vidi na licu mesta kad kolona ide, ko je na papiru, naravno?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Samo malo. Pa, posle demilitarizacije zone možda oni nisu izbrisani iz papira, ta vojska. Oni su se možda i dalje vodili tamo i ako je bila 28. divizija, ali oni stvarna vojska nisu ni bili, možete sami videti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vaše saznanje je da ih nije bilo više od 3.000 naoružanih u toj koloni? Dobro, dobro.

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Možda i manje čak.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sada pošto kažete da je tom prilikom veliki broj ljudi poginuo i da je došlo do velike panike, samo bih želeo da pogledamo u prvoj izjavi, znači od 19. jula, kad opisujete posle šta se sve događalo kažete: "U šumi u kojoj sam se nalazio sa ostalim ljudima zadržao sam se jedan dan i noć, a celo vreme četnici su granatirali taj prostor iz "Praga" (Praga) i drugog naoružanja. I taj dan ljudi su počeli između sebe da se svađaju i ubijaju. Jedni su hteli da se predaju a drugi nisu". Je l' to tako bilo?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Moram još malo, malo nešto dodati. Dakle, ta kolona, ta vojska, otprilike oni su možda bili daleko puno, možda 10-15 kilometra ispred nas. Tako da smo mi bili ostali tu opkoljeni, pretpostavljam da smo opkoljeni jer nismo nigde smjeli ići. Veliki je bio broj ljudi. I kada je počelo da nazivaju, zovu na megafon da se predamo, da ćemo biti tretirani, u stvari ovako je rečeno: "Bićete sprovedeni po svim Ženevskim konvencijama (Geneva Conventions), ukoliko se ne predate, bićete pobijeni". Tada je već bilo prestalo granatiranje. E sada, ljudi neki nisu željeli da idu, neki su bili za to. U stvari, bio je opšti kaos. Tu veliki broj je ranjenih bilo, umirali su ljudi. Ljudi koji nisu hteli da se predaju ubijali su sami sebe. Mnogo je ljudi već haluciniralo. Uveče sam video puno ljudi koji, koji su već poludeli, deru se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Oni su ...

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: To je posledica sukoba. Srbi kad su zvali da se predamo ljudi koji nisu htjeli obično ubili bi se. Ali to nije veliki broj, to

nije veliki broj, tako da se mi nismo svi ubili tu, nego mali broj ljudi. Ali koje sam vidjeo jedan, dva slučaja, tri, vidjeo sam da se ubio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Al' kažete počeli su između sebe da se svađaju i ubijaju, bilo je i međusobnih sukoba, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Počeli su između sebe da se svađaju, al' ne da ubijaju jedan drugoga i da se ubijaju. Mislio sam da ubijaju sami sebe. To sam mislio tu kad sam rekao, vjerovatno, ne znam u kojoj izjavi. Al' nisam vidjeo nikoga da je ubio neko nekoga tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja pošto vas ispitujem na osnovu samo ovih pismenih materijala koje sam dobio sa druge strane, vi kažete na početku druge strane ove vaše izjave, koju vam citiram: "U šumi u kojoj sam se ja nalazio sa ostalim ljudima zadržao sam se jedan dan i noć. I cijelo vreme četnici su granatirali taj prostor iz "Praga", "Pamova" i drugog naoružanja. I taj dan ljudi su počeli između sebe da se svađaju i ubijaju. Jedni su htjeli da se predaju, a drugi nisu". I u jednom momentu jedna kolona se uputila prema selu Sandići, a uz tu kolonu priključio sam se i ja i moj amidža", o tome vas pitam?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Šta, šta me pitate?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, vi u svojoj drugoj izjavi kažete: "U Kamenici je poginuo veći broj ljudi a mnogi su ranjeni od granata. Izveštan broj naših ljudi je izvršio samoubistvo", je l' to tačno?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Tačno, al' ću dodati još nešto. Znači ljudi, jedan je bio koji odlučio se predati. Jer u stvari mi smo u šumi, mi ne vidimo ništa, mi ne vidimo gdje smo, mi ne znamo gdje smo u stvari, mi smo izgubljeni. I prethodni dan i cjelu noć je do ujutru trajalo to granatiranje, gdje su ubijani ti svi i borba i pucnjava. A toga jutra je bilo mirno i tada smo hodali po onim mrtvima i ranjenima. I kad su počeli nazivat, do tri sata otprilike nisu ljudi htjeli da se predaju. Koji su odlučili, krenuli su i pridružili se toj koloni, koji nisu, vidjeo sam neki su pobjegli. E taj izvjestan broj možda, vidjeo sam jedan, dva, tri slučaja da su se ubili, to što sam ja vidjeo, možda i više, al' to je mali broj u odnosu na onaj broj koliko je poginulo tu i koliko je bilo ranjenih, daleko je više bilo ranjenih, možda i zdravih nas, tako da su mnogi ostali u šumi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, to razumem, ali je tu došlo i do nekog međusobnog obračuna, pošto govorite da su se neki ubijali među sobom?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Kako, navedite mi tačno, u stvari gdje, gdje piše da su se međusobno ubijali? Koja izjava?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To vam je evo u ovoj prvoj izjavi, kažete na drugoj strani na vrhu strane u četvrtom redu: "Između sebe", baš citiram ove reč, "između sebe da se svađaju i ubijaju".

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Samo da nađem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Četvrti red na drugoj strani od početka, gusto je kucano, lako vam je da se snađete. Kažete: "Između sebe da se svađaju i ubijaju".

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa, mislio sam na onu prvu, počeli su da se svađaju između sebe, al' nisu se između sebe ubijali. Možda bi se i ubijali da je to potrajalo, razumijete, ali nisam vidjeo nikoga, da je ubio nekoga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam pročitao samo kako piše.

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Vi hoćete mene da ubedite da tu piše, ali razumite tako da se može ovo gledat kao dvosmisleno, ova rečenica.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Samo mi objasnite jedno. Vi ste rekli da je vojska otišla napred. Tu u šumi su ostali, kažete, ljudi koji su se priključili vojsci. Pa je l' oni ako su pucali, oni su morali biti naoružani nečim? Jeste li vi imali neko naoružanje, tu među tim delom za koje kažete da su bili civili?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: A rekao sam vam, vojska je u stvari skoro bila prošla. I tu kad je kolona presječena, tu ostali su skoro svi civili. Možda su krajevi onog djela vojske tu napali oni, i tu je ostao taj dio, možda poneki. Tako da nisam vidjeo srpske vojnike, oni su granatirali toliko da nikad u životu nisam pretrpjeo takvo granatiranje. Još je bilo žešće 1993. godine u Srebrenici početkom rata.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, razumem.

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Vojska je već bila skoro prošla.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali ono što smatrate vojskom, mada je cela kolona bila praktično po toj naredbi kolona vojno sposobnih ljudi, je l' tako? Vama je ostalo malo onih koji su još imali oružje, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa, u stvari, to je tako možda i planirano bilo u početku, da svi idu. Vojska je još na početku i otišla prva, tako da smo mi bili možda i razočarani, mi smo ostali kasnije za njima. Tako da kada je srpska vojska presekla, to su sve civili i uglavnom ostali, a vojska je već bila otišla. Ona je došla do sledeće linije gdje će se probijati, tako da su i prošli, skoro većina vojnika je prošla, al' ostali su možda neki koji su ubijeni prilikom presjecanja kolone, ostao je možda dio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam sad koliko je u tome što je ostalo, kad je ono što je bila glavovina vojske otišla, bilo naoružanih ljudi?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: To ne znam, ne mogu. Možda sam slučajno po nekog video sad sa oružjem, ali oni se nisu ni predali kasnije. Oni se nisu ni predali, oni su pobjegli. Ja sam vidjeo ljudi koji neće da se predaju, samo pobjegne, nisu htjeli da idu da se predaju. Jedne sam sreo drugim putem kroz šumu i tako. I nismo se mi možda svi predali, možda je dio i ostao koji nije htio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vidim da u izjavi koju ste dali istražiteljima ne govorite ništa o ovim međusobnim sukobima, ubistvima, samoubistvima, među pripadnicima Armije Bosne i Hercegovine. Jeste li vi njima išta to pominjali ili su oni jednostavno izostavili to? Pretpostavljam da ste im isto govorili što ste govorili i u ove prve dve izjave?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Ja sam ovu izjavu dao nekako odmah kad sam preživjeo sve to, ove dvije što vi spominjete, što insistirate na tome. Ali istražiteljima sam dao kasnije, ne znam kad sam dao, kasnije, puno kasnije sam dao, tako da se nisam možda svih detalja sjetio. Ali sjetio sam se detalja da se međusobno ubijalo. Ja ne kažem da su međusobno, nego uopšte to je dvosmisleno, to izgleda da je dvosmisleno. Ali ljudi su počeli između sebe svađati i da se ubijali, mislio sam sami sebe ubijali, to sam mislio. Ali vi insistirate na tome da smo mi sebe. Po vašem scenariju bi bilo da smo se mi svi ubijali sami, da bismo se ubili mi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, vi ste sami mi dali odgovor, da je veliki broj poginuo u tim borbama u probouju, da je tu taj veliki broj poginuo?

SUDIJA MEJ: Ne, mislim da ste iscrpili ovu temu. Dovoljno ste već obradili.

SVEDOK B-1401: Mogu samo još nešto da dodam?

SUDIJA MEJ: Da, izvolite.

SVEDOK B-1401: U stvari, mi to i ne možemo nazvati kao proboj kada je srpska vojska presekla tu kolonu, tu gde su bili većina civila. Tako da sam poznao mnoge ljude, svoje komšije, koji su bili među tim mrtvim tjelima. I to ne možemo nazvat probojom, jer vojska je već bila prošla. Oni su civile tu opkolili, kasnije kada su prestigli, opkolili su civile, tako da su civili ostali. Možda po neki vojnik iz te kolone koju su razbili oni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine B-1401, oni nisu mogli znati jeste li vi civili bili, vi ste bili deo te kolone koja se sa njima tukla, je l' tako? Kako bi oni mogli znati sa daljine da l' ste vi, vi ste bili deo kolone u kome su bili samo vojno sposobni muškarci, koja se sa njima tukla i pozivala vas na predaju iz Ženevske konvencije? Smatrali su vas vojnicima, pretpostavljam u tom sukobu.

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: A oni su nas kasnije tek smatrali kad su nas ubijali. Možete to shvatiti kako hoćete. Oni ne znam šta su nas smatrali, ali oni su planirali nas ubiti, sve poubijati.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to su oni planirali tada, to će se svakako morati da se ustanovi. A recite mi, molim vas, pošto ste proveli noć, samo jednu stvar sasvim konkretnu, je l' se to događa 12. jula?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Može samo da dodam još nešto, pa onda. U stvari dok je vojska prošla, nije bilo sukoba. Oni su, Srbi, to se dobro vidjelo, to je blizu puta posle šume, tako da se vidi dobro da l' je vojska ili civili. Srbi se u stvari nisu ni sukobili dok su oni prošli tim tamo naprijed, a tek kad je onaj drugi dio, možda 5.000, 6.000 zadnjih kad je došao, možda 10.000, onda su oni presekli kolonu i tu poubijali. Vojska je već bila prošla i možda ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi hoćete da kažete da su oni vojsku pustili bez borbe da prođe, pa onda počeli da pucaju na vas?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa, tu bi došlo do sukoba, tako da mislim da bi i oni izginuli, tako da su vojsku pustili, tako iz onoga što sam vidio zaključujem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi, molim vas, je l' to bilo 12. jula? Ovo vas pitam zbog nekih drugih svedoka koji su ovde svedočili, samo da utvrdim datum. Je l' ovo bilo 12. jula?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: 11. smo krenuli i noćili smo u šumi. I sutradan je bio 12. kada su zvali oni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pošto ste proveli jedan dan i noć u toj šumi, vi ste narednog dana, dakle 13. jula, je l' tako, sa još 600 pripadnika vaše te grupe na putu Kasaba - Bratunac se predali srpskim snagama, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi kažete u svojoj prvoj izjavi: "Izlazeći na asfaltni put koji povezuje Kasabu sa Bratuncem četnici su postavili tenk transporter i tu smo svi uzdignutih ruku sišli na asfalt. Četnici su nam tom prilikom oduzeli sve stvari, novac, naoružanje i druge vredne predmete", je l' tako, tako piše?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U svojoj drugoj izjavi vi kažete: "Nakon dan i noć provedenih u šumi krenuli smo i izašli na asfaltni put gde smo na mostu videli četnike sa tenkovima i transporterima, koji su nam naredili da dignemo ruke i da odložimo bombe i pištolje i marke ili ćemo u protivnom biti ubijeni. Po njihovoj naredbismo svi postupili". Znači, vi ste po njihovoj naredbi odložili oružje, po ovome ispada, to znači da ste oružje imali?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa, ispada tako kad bi vojnici govorili i kad bi vi govorili. Oni su govorili da se odloži oružje koje ima, ali ljudi nisu imali oružje. Oni su govorili ko ima žilete, ko ima nož, ko ima oružja, ali ljudi nisu imali oružja. Nisam vidio nijednog, nikoga, ne sjećam se da sam vidio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A naredili su da se preda oružje koje vi niste imali?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Samo, samo malo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste naišli na njih, oni dakle traže da se predate da odložite oružje, a vi u stvari nemate oružje, je l' to tvrdite?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa, oni su, ta ista priča je bila i u Novom Selu 1992. godine kad se ljudi predali oružje, oni su tražili opet neko oružje, neko koje nema. Oni su govorili bez ikakve podloge, bez ikakvog razloga. Oni su se možda bojali da ima neko pištolj u kaputu, il' u torbi, toga su se bojali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Oni su se zbog toga, znači, bojali. Oni nisu mogli da vide da li vi imate oružje ili ne. Zar to nije bilo vidljivo, to je usred bela dana. Oni kažu položite oružje, a vide da ste bez oružja, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Rekao sam da ostavimo sve stvari, ko ima pare, "nemojte da nađemo u nekoga žilet" i ako ima neko oružje. Vjerovatno su mislili unutra možda neko pod kaputom ima pištolj, možda su na to mislili. Al' ja nisam nikog video da ima pušku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja neću da insistiram da li ste videli, nešto što vi kažete da niste videli. A recite mi, da li je poznato vama, jer neosporno da je u redovima Armije Bosne i Hercegovine, na tom području, bilo mobilisano, bio je mobilisan jedan priličan broj maloletnih lica?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Samo još da dodam na ono prethodno, pa ću odgovorit' na ovo pitanje. Već sam vam rekao da poneki vojnik koji je imao pušku u šumi, da on nije, da sam video da su odlazili, tako da se oni nisu možda ni predali. Možda je bio poneki, al' u nekoj drugoj grupi, na nekom drugom mjestu, ali sa mnom ja nisam video tu gdje sam bio ja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a recite mi, molim vas, da li znate koliko je bilo maloletnika koji su bili mobilisani u Armiji Bosne i Hercegovine na tom području?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa, ja ne znam to koliko je bilo maloljetnika, i dal' je bilo. Možda je bilo, možda nije, ja ne znam. Samo malo da dodam. U stvari, nije niko bio prisiljavan u vojsku da ide tu. Jer ljudi nisu imali oružja, ni vojno sposobni, oni i punoljetni, u stvari, tako da možda ljudi bi voljeli da su u vojsci. Možda bi i ja voljeo da budem u vojsci, tako da je vjeća vjerovatnoća da će se preživjeti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ja ću da nastavim da što brže pređemo preko pitanja. Recite mi, molim vas, znači pošto ste vi bili, na početku smo to konstatovali, vas 15.000 je krenulo. Kad ste se postrojili, došlo je do tog sukoba, vojska se probila, vas je deo ostao. Koliko je uopšte u toku tog proboja ljudi poginulo? Koliko vi cenite da je tada ljudi poginulo od vas 15.000 koliko ste krenuli, koliko je ljudi poginulo?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa, nisu svi ubijeni tu, nisam ja svakog ubijenog vidio, to je procjena otprilike. Ja sam vidio oko 500 ljudi, jedan je ležao pored bukve, jedan naslonjen, jedan bez nogu, jedan bez lica. I otprilike je do 500 je bilo ljudi možda, možda i više, ali ja nisam pregledao svu šumi, ja sam bio samo u djelu, djelu šume.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Taj deo šume koji ste vi videli, tu je u toku tog proboja poginulo oko 500 ljudi, a možda i više, tako ste rekli, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I to se odnosi na deo šume koju ste vi videli?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da. Jer znam da sam koračao preko tjela, toliko je bilo ljudi ubijenih od granata, toliko od granata da se videlo da nema glave, raznesena, bez ruku bez ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi tvrdite da su vam se ti vojnici kojom su vas tom prilikom zarobili predstavili i da su rekli da su iz Srbije, je l' tako vi kažete? Shvatio sam to iz ovog ...

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Iz ovog rezimea. I oni su se vama predstavili i rekli da su iz Srbije?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da, kada smo bili postrojani dole gdje su nas postrojili tu i oduzeli nam i stvari. I onda smo trčali možda dva, tri kilometra, ne znam tačno, dignutih ruku i dolazimo na livadu gdje je bio tenk, gdje je imalo puno vojnika. U stvari, ne dolazim ja prvi već je bilo ljudi gore, tako da su bile ugažena livada, vjerovatno od ranije, jer možda je bilo ljudi. A inače to popaljeno selo muslimansko tu, poznajem ga od ranije. E, dolazimo kad sedamo na livadu, samo momenat, dolazim na livadu i vojnik je stao ispred tako, to sam dobro čuo, imao je povež na glavi i rekao je: "Mi smo iz

Srbije", onako pun sebe. I nije samo to rekao, počeo je da drži neka predavanja tu nad nama, da prosipa svoju pamet, ali dio toga sam zapamtio, ali obično nisam slušao, oborene sam glave bio, tako da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, B-1401, to razumem, čuo sam kad je sada čitan ovaj vaš rezime da su vas ti vojnici terali da vičete "Živeo kralj" i tako dalje, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Kada je taj vojnik održao to predavanje, u stvari on je, ranjenici su bili tu negde ispred, tako kad možda sam bio manji, pa nisam možda mogao vidjet', ali kasnije, kad sam otišao na kamion, kad sam se penjao nisam ih vidio. On mi je rekao: "Vidite ove sad svoje drugove, trebali ste se ranije predati, bićete zamenjeni kad budu vaše vlasti tražile. Sad ćete ići u hangar u Bratunac". Ili onako po drugi put je rekao: "Nećete imati večere". Mislim, to je zaista onako smješno djeluje. Mi imamo tu puno ubijenih ljudi, on danas govori da nećemo imati večere, to. Ali smijući se, verovatno znajući, u stvari šta će nam se desiti kasnije. I tu kad, onda smo legli na stomak i poče: "Digni ruke za vrat". I tako smo aplaudirali "Živeo kralj, živila Srbija," tako da je ta cjela dolina tu odjekivala, samo malo. A u međuvremenu, nisam dovršio ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nemojte ceo opis da dajete. Pa, je l' vam jasno da to nisu mogli biti nikakvi vojnici iz Srbije koji vas teraju da vičete "Živeo kralj"?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Ja ne mogu potvrditi da su oni Srbije ili nisu Srbije, ali činjenica je ...

SUDIJA MEJ: Dozvolite mu da završi.

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Ali činjenica da je vojnik to rekao, ja sam čuo. I činjenica da smo mi to vikali dok su oni vjerovatno ubijali ranjenike, jer sam kasnije video da puca vojnik u kuću. I amidža mi je rekao koji je bio tu da nema jednog čovjeka kojeg su vjerovatno odneli, tako da vjerovatno da su tu ranjenike poubijali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, samo ovo, ovo ste potvrdili da su vam govorili ti vojnici, za koje ste vi smatrali da su iz Srbije, da vičete "živeo kralj".

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Samo malo. Ma nisam ja smatrao, vojnik je rekao: “Mi smo iz Srbije”. Ja ništa ne smatram nego, nego govorim šta je rekao, tako da sam dobro čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, rekao i terao vas da vičete “Živeo kralj” i idemo dalje. Recite mi sad, molim vas, odatle ste iz Kamenice kamionima prebačeni, kako navodite u svojoj izjavi datoj istražiteljima, prema Bratuncu gde ste prenoćili jednu noć u kamionima, je l’ tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I na kamionima na kojima je pisalo “Tuzla trans”, to nije mogao biti niko iz Srbije, je l’ tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Ma samo malo, da. Nije pisalo na svim kamionima, nego na jednom je pisalo “Tuzla transport”. To ne znači da su kamioni iz Tuzle i da ćemo mi ići u Tuzlu, nego je vjerovatno kamion od neke firme koji je negde zapao, tu je možda dopao do njihovih ruku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, su vas iz Bratunca ponovo kamionima prebacili negde, kako kažete, u izjavi datoj istražiteljima, da niste znali gde, ali znate da je to bila neka škola, to kažete u izjavi datoj istražiteljima: “Prebacili su nas, nismo znali gde”. Međutim, u svojoj drugoj izjavi od 31. jula 1995. godine vi kažete: “Sutradan su nas kamionima povezli prema Konjević Polju, a zatim prema Zvorniku i Karakaju, a zatim su skrenuli na vodno prema Tuzli. Ispod cirađe sam video da su nas doveli do neke škole u Petkovcima”.

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Samo ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je citat iz vaše druge izjave. Objasnite mi sad kako je moguće da vi u svojoj ranijoj izjavi navodite da ste gledajući kroz cirađu uspeli da primetite da ste ispred škole u Petkovcima, dok u kasnijoj izjavi datoj istražiteljima kažete da ne znate gde su vas odveli?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Samo malo, evo objasnitiću. U stvari nismo znali gdje nas vode i nisam znao da je to škola, kad smo bili pred školom. Ali kasnije sam, kad sam ušao u školu, vidio sam da je to škola. Kasnije vidio sam table đачke gdje pišu djeca, parket, tako da sve liči na školu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A gospodine B-1401, ja vas pitam sledeće, vi ste kasnije to videli, u izjavi datoj organima Bosne i Hercegovine 31. jula 1995. godine, rekli ste da su vas dovezli ...

SUDIJA MEJ: Da li je to zaista bitno? Da li je to zaista bitno kada je on shvatio da se radi o školi? Ne osporava se činjenica da se radilo o školi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nije u pitanju to, nego je u pitanju, gospodine Mej, da u izjavi datoj istražiteljima kasnije, mnogo kasnije kaže, to je na strani 7, pasusima od 1 do 5 izjave istražiteljima, da nije bio u stanju da kaže gde se ta škola nalazila. A u ranijoj izjavi već je znao da je ta škola bila u Petkovicima, po onome što svedok tvrdi.

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: U kojoj izjavi?

SUDIJA MEJ: Dozvolite svedoku da pojasni. Neka svedok pojasni ovo. Gospodine, nemojte da gledate u izjavu, samo nam recite kada ste saznali, shvatili da se radi o školi u Petkovicima?

SVEDOK B-1401: Nakon, nakon ulaska našeg u školu, mi uopšte nismo znali da je škola. Ali nakon ulaska u školu vidjeli smo table, čak je i pisalo na tablama. Tako da sam i od ljudi čuo, pisalo je po tablama, samo možda nisam sve zapazio, ali pisalo je. Tako da nisam znao gdje nas vode, al' nakon toga, nakon ulaska, saznao sam da je škola tu.

SUDIJA MEJ: Samo trenutak jedan. Napravićemo prekid na trenutak. Recite nam kada ste saznali da je to u Petkovicima?

SVEDOK B-1401: Ne znam da l' ovdje piše, da l' ovdje piše da sam saznao tog trenutka. Ali sad sam se sjetio jednog trenutka. Nakon što smo pobjegli, kada smo došli na slobodnu teritoriju, ljudi su govorili gdje smo u stvari, kroz koja smo sela prolazili. Opisujući oni su rekli, "aha, to je to, to bi moglo biti". Ali tu kad smo ušli, znali smo da je škola. A sad sjetio sam se toga da smo sa ljudima razgovarali, tako da su rekli, "aha, to bi moglo biti u Petkovicima". A nakon toga ja sam išao tamo sa istražiteljima, tako da sam potvrdio da je to.

SUDIJA MEJ: Došlo je vreme za pauzu, Dakle, napravićemo sada pauzu od 20 minuta. Gospodine B-1401, molim vas, tokom pauze nemojte ni sa kim

da razgovarate o svom svedočenju, sve dok ne završite. To se odnosi i na Tužilaštvo, dakle, nemojte ni sa njima da razgovarate tokom pauze od 20 minuta. Hteo bih da skrenem pažnju Tužilaštvu da nećemo moći danas da radimo izvan uobičajnog vremena. Preostalo je još nekih desetak minuta unakrsnog ispitivanja i treba razmisliti da li da počnemo sa sledećim svedokom. Mislim da nećete imati vremena da ga dovršite.

TUŽILAC GRUM: Pa, postoje neka administrativna pitanja koje bi trebalo da rešimo vezano za 92bis svedoke. Pa, možda bi mogli na taj način da radimo.

SUDIJA MEJ: Da. A i gospodin Najs je rekao da želi da nam se obrati. Dakle, sad ćemo napraviti pauzu od 20 minuta. Molim ustanite.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Milošević. Imate još 10 minuta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Daću sve od sebe da završim ovo ispitivanje za 10 minuta, gospodine Mej. Samo da ovo raščistimo, gospodine 1401, pročitacu vam ovu rečenicu iz vaše izjave, pošto ovde nije stvar u školi nego u Petkocima. U tome je svrha mog pitanja. Vi kažete u vašoj izjavi, to je ona koju ste dali 31. jula, na strani 2: "Video sam ispod cirade da su nas doveli u školu u Petkocima". Dakle, ispod cirade ste mogli da vidite da su vas doveli u školu u Petkocima, a u vašoj izjavi istražiteljima niste mogli da identifikujete tu školu.

SUDIJA MEJ: Mislim da je svedok objasnio da je tu informaciju dobio kasnije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Mej, škola u Petkocima se pominje u izjavi koja je data 31. jula, a izjava istražiteljima je bila 12 dana kasnije. Dakle, u izjavi koju je dao 31. jula on je rekao, precizno ću citirati, da je video da su dovedeni ispred škole u Petkocima, a 12 dana kasnije on ne zna gde su dovedeni. Znači, ovo što vi kažete bi bilo sasvim logično da su se ti događaji desili obrnutim redom, ali ova izjava je data istražiteljima 12 dana kasnije, u kojoj on ne zna gde su dovedeni. Dakle, možete li da to objasnite, gospodine 1401?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Mogu. Jednom kad smo stigli do slobodne teritorije, to je bilo prije nego što sam dao izjavu, bilo kakvu izjavu, ljudi su govorili gdje smo. U stvari, tako sam ja definitivno znao da smo mi bili u Petkovicima, na bazi toga što su ljudi pričali. Kasnije, kad sam dao tu izjavu, možda to nisam pomenuo jer to nije bilo nešto što sam ja znao, to sam čuo od drugih. Onaj što je preživjeo sa mnom, može bit' da on zna, nisam siguran, možda zna. Mi možemo da pričamo o tome, ali to je davno bilo, nijesam siguran. I nakon svega toga, dolazi do davanja izjava. Tako da sam možda rekao u izjavi, doveli su me do neke škole, ljudi su govorili da je u Petkovicima, tako da sam možda u jednoj naveo, u jednoj nisam. Ali kasnije smo saznali. Ali onaj što je preživjeo puno zna više o toj školi, tako da sam sa njim možda razgovarao, al' ne mogu se sjetiti svih detalja, tako da ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, neću da vas mučim više tim pitanjem, ali vi ste rekli da ste kroz cirađu videli da su vas dovezli do škole u Petkovicima, ali da idemo dalje.

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Gde piše da, da ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine B-1401, evo piše na drugoj strani, uzmete svoju izjavu od 31. jula, 12 red odozgo piše, celu rečenicu vam čitam, od velikog slova to tačke: "Ispod cirade sam vidio da su nas dovezli do neke škole u Petkovicima", tačka. Eto, to vam tu piše, 12. red odozgo na drugoj strani u vašoj izjavi od 31. jula, a 12 dana kasnije vi kad sa istražiteljima razgovarate, ne znate gde su vas doveli. Piše Petkovci: "Video sam kroz cirađu da su nas dovelo do škole u Petkovicima".

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Zar vam ne govori, ovo do neke škole. Zar vam ne govori, do neke škole, je l' vam to govori šta?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, u Petkovicima.

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa, znao sam informacije, al' nisam sve detalje tu mogao možda navesti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine B-1401, mislim da ste dovoljno objasnili ovo, to je potpuno jasno.

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Možda sa istražiteljima nisam 100 posto možda siguran, bio na mjestu. Ja sam opisao sve uslove, školu i sve opisao, i kasnije sam potvrdio gdje je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to, to što kažete, nadam se da je svakome jasno ko ovo sluša. E, sad mi recite, u tu školu ste stigli, prema onome što ste rekli istražiteljima, 14. jula, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A 15. jula, dakle, sutradan vi ste preživeli to streljanje o kome govorite, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: U stvari, to je bilo u toku noći tako da ne znam, da li je 14. ili 15, možda je bilo prije 12.00, posle 12.00, tako u toku noći, tako da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: E sad, recite mi, molim vas, pored vas, to streljanje koje vi opisujete, preživio je još čovek... Ja ne znam, gospodine Mej, ako ne smeta mogu da kažem ime tog čoveka, a ako smeta, možete da zatvorite sednicu.

SUDIJA MEJ: Prećićemo na privatnu raspravu.

(privatna sednica)

sekretar: Sada smo na otvorenoj raspravi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi samo, još ću vam nekoliko pitanja postaviti. A da li znate ko je izvršio streljanje koje ste vi uspeli da preživite?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa ne, ne mogu. Nisam siguran ko je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste u mogućnosti da date bilo kakav bliži opis osoba koje su tom prilikom, kako vi navodite, streljale vas i ostale ljude sa vama?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Samo malo, sjetio sam se jednog detalja. Vjerovatno da je bila vojska bosanskih Srba. Ali, ali to ne mogu potvrditi. Da iznesem samo jednog detalja ispred škole koji se desio kad smo izlazili iz kamiona i oko prebijanja nas ispred škole, tako da je svaki morao da stane i da ga prebiju. Kada je čovjek stajao ispred mene jedan koji je čekao red svoj da dođe da primi batine, da ga pregaze, da ga istuku puškama, vojnik ga

je pitao: "Poznaješ li ti mene?". On je rekao ovako: "Poznajem brate, kako da ne poznajem". Vojnik je rekao: "Koga poznaješ?" i udario ga je puškom u stomak i onda su ga počeli gaziti tu, prebijati, kao da ne bi smiyo da ga poznaje. Kasnije sam čuo da je taj čovek čini mi se iz Zvorničke Kamenice, i otprilike da je njegov bio kolega, nekad prije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a vi pominjete da ste tom prilikom čuli kako se jedan od tih ljudi zove Jovo. Možete li da mi odgovorite da li ste čuli još neko ime ili možda prezime bilo kog lica koje je tu bilo? Jer jedini podatak koji sam ja mogao da nađem u ovim vašim papirima da pominjete je da ste čuli da se jedan od njih zove Jovo. Imate li još bilo kakvo ime ili bilo čije prezime, koje možete da pomenete?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa ne, ne mogu ja reći ničije ime, tako da nisam nikoga znao. Bilo je ljudi vjerovatno koji su prepoznavali vojnike. To je se tu gdje sam strijeljan odigralo u toku noći. I ne znam, nećete nikad razumjeti uvjete pod kojima je, kakav je to osećaj u stvari kad vas izvode, tako da sam zapamtio to jedno ime, tako da ne znam, možda su još spominjali neka, ali nisam zapamtio ni jedno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi da li imate neko saznanje o tome koliko je tu ljudi streljano, po ovome što vi tvrdite?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa, teško je to procjeniti. Ja sam puzao preko leševa. Noć je bila, u toku noći. I kada smo sišli u taj kanal i odvezali se i tek sutadan sa drugog brijega smo vidjeli u stvari da utovarivač tovari ljude na traktore i odvozi. U stvari, ovaj što je preživio sa mnom to bolje zna. Ja nisam mogao da gledam, jer sam se patio i bio sam ranjen, ležao, i to znam da je bilo više ljudi čim je utovarivač tovario, tako da ja mislim i da sam pokazao na predmetnim suđenjima, pokazao sam tamo na slici otprilike koliko je bilo prekriveno tjelima, ali teško je ocjeniti koliko je bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, imali ste bar utisak o tome koliko vas je bilo u kamionu?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa, ali ne znači to, samo da je jedan kamion tu streljan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste li videli još neki kamion?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa, ne mogu ja vidjeti iz škole da l' je još neki kamion išao prije nas, a posle je došlo neko vozilo i traktor i drugi kamion,

ali nisam siguran šta je, pošto ne vidi se po noći, vidjela su se svjetla tako jako. Kada su došli tu na mjesto to, mi smo slušali, nekad su otpucali, nekad lupali po kabini, vjerovatno po prikolici, tako da ne znam da li su ubijali još ili šta su radili. Tako da, ali nije onim intezitetom kao kad sam bio ja strijeljan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pokušavam, pokušavam da utvrdim broj, broj, da li možete da pomognete nekom informacijom koliko je ljudi tu prema vašim navodima streljano, prema vašim saznanjima?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: A teško, teško je to potrefiti, uglavnom znam da su iz škole svi ubijeni. To se vidjelo tokom boravka u školi, kada su iz, ne znam koliko je učionica bilo puno ljudi, ali tokom izvođenja, vidjelo se da su poubijali otprilike sve, vjerovatno su poubijali, je l' svaki put kad su govorili da izađu deset ljudi, čuli su se rafali, tako da su ubijali. I naravno i mi smo na kraju završili, moja je učionica bila zadnja, al' samo ne znam da l' je bio zadnji taj kamion.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, koliko je vas bilo, koliko je vas bilo u toj učionici?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Bila je puna učionica, ne znam koliko, možda ko i na kamionu, možda i više, ne mogu sad, ne znam tačno. Ali bila je uglavnom puna tako da smo jedan na drugom sjedeli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, razumem, ni to ne možete da mi kažete. A recite mi, molim vas, kada ste saznali da je to o čemu govorite, to streljanje o kome je svedočenje izvršeno, na lokaciji Brnjica ili Đulići. Izvinjavam se ako ne govorim tačno nazive tih mesta, ne znam da li ih imam tačno zapisano. Brnjica, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa, ja sam ranije znao, u stvari jednom sam dolazio u Glinicu i Karakaj, to nije daleko od Karakaja. Ja sam ranije dolazio u Glinicu i znao sam da postoji tu neka brana, tu neka voda, al' nisam znao kako izgleda. I pretpostavljao sam, al' nisam siguran bio, nego kasnije kad smo tek prešli na slobodnu teritoriju pričajući sa ljudima i ona žena i onaj čovjek koje smo vidjeli, oni su nam ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine B-1401, moje pitanje je bilo kada ste saznali? Dakle, vi ste saznali da je to bila ta lokacija kad ste prešli na slobodnu teritoriju, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: O tome nismo pričali, možda je moj ovaj koji je preživjeo sa mnom, možda je znao od ranije. Al' ja sam pretpostavljao da je to, tako da sam kasnije definitivno saznao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Razumem vas ...

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Ali prije, prije izjava, nego što sam dao izjave.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čuo sam šta govorite. Ja vas pitam kada ste vi saznali da je to ta lokacija?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa, kada sam prešao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad ste prešli na slobodnu teritoriju?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a recite mi, molim vas, da li ste to znali pre nego što su vas istražitelji odveli na to mesto, otprilike da bi izvršili prepoznavanje, ili ste to ustanovili kad su vas odveli na to mesto?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Ja sam pretpostavljao da je to, to. Ljudi su nam kasnije ispričali i rekli: "A to je ta brana u Đulićima, od Karakaja, od Glinice". I kasnije ja sam otišao tamo sa istražiteljima, da potvrdim da je tu, mjesto tu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, je l' to, je l' tu ta škola u Petkovicima?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa, nije ona baš blizu tu, u stvari jeste, ali Petkovci su drugo selo, a za branu sam znao, ali za Petkovce, za selo nisam znao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ako ste vi bili zatvoreni u školi u Petkovicima i kažete da su vas izveli i streljali, onda su vas streljali znači pred školom u Petkovicima?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Ma, oni su nas kamionom odvezli do brane.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Iz škole u Petkovicima su vas kamionom odvezli?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A za mesto ste saznali kad su vas istražitelji odveli da prepoznate mesto, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Vi uporno. Ja vam govorim, ja sam znao od ranije, pretpostavljao sam da je to brana u Karakaju, kasnije sam saznao od tih ljudi kada smo prešli u tom selu. Mi kad smo rekli gdje smo bili i opisali, oni su rekli: "A, to je to" i rekli mjesto. A kasnije sam otiš'o samo da potvrdim sa istražiteljima: "Je l' to mjesto?", ja sam potvrdio: "To je mjesto". Ali možda se ono nekako drugačije zove, a ja ne znam danas, ali vodio sam ih na mjesto gdje se to desilo.

SUDIJA MEJ: Ovo će biti vaše poslednje pitanje, imali ste više od 10 minuta na raspolaganju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam shvatio da ste vi ranjeni to objasnili, ali mi recite, pošto u svojoj prvoj izjavi od 15. jula vi ste naveli da ste bili ranjeni u predelu stomaka, a u drugoj izjavi, grudnog koša, podlaktica desne ruke, gde ste vi u stvari bili ranjeni?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Znači, ranjen sam u desnu stranu, pa kako god hoćete vi to nazovite, i u desnu ruku. Možete zvati desna strana, ili desna strana grudnog koša je. Tako da su uzeli i istražitelji, mislim ove detaljne preglede i uzeli su te sve slike, dokumente, tako da možete kako god hoćete nazvati to. Ali tu sam ranjen gdje jesam, možete pogledati na slici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi ste rekli u prvoj izjavi da ste ranjeni u predelu stomaka, posle toga u predelu grudnog koša, pa nisam mogao da ustanovim o čemu se radi, jer sam tek sad dobio ovaj bajnder sa nekim fotografijama koje nisam stigao da pogledam. Zato sam vas zamolio da mi objasnite gde ste u stvari ranjeni.

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa, ne znam da li je bitno, u stomak ili u grudni koš, u stvari sa desne strane ranjen sam, tako da ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro, hvala vam, gospodine B-1401. Evo, gospodine Mej, u okviru vašeg vremena.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Zahvaljujem, časne sudije. Časne sudije, ja bih hteo prvo da vas upozorim da ove izjave koje gospodin Milošević predočavao svedoku su obe prevedene na engleski jezik. A sem te dve izjave i onih izjava koje je dao istražiteljima, a ja ću se baviti samo pre-

dočavanjem tih stvari svedoku, ima još jedna izjava koja je data istražnom sudiji u Tuzli. A istražne sudije su na tim prostorima uvek bile najstručnije osobe za vođenje ovakvih stvari. 24. jula i ona, taj dokument ima i svoj broj 348/95 tog Suda u Tuzli i ta izjava je takođe prevedena. Gospodine svedoče, da li se sećate da ste i ovu izjavu koju ste dali istražnim sudijama 24. jula 1995. godine vi potpisali i da li se sećate nekih stvari koje ste tu izjavili? Ja bih vam im predočio.

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Sjećam se da sam dao izjavu sudijama, ne znam datum, al' ne znam, i godinu sam čak zaboravio, tako da ...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Na engleskoj verziji piše ...

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa, kad sam dole potpisao sam, tako da je ...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Okrenite prvu stranicu.

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Ovo naopako, ovo naopako ...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ne, ne. Okrenite prvu stranicu, tako je dostavljeno. E sad, vidite, tu počinje i ima nekoliko strana. I sad ću vam predočiti neke stvari sa te prve stranice koja se nalazi pred vama. Evo pogledajte, da li je tačno da ste vi tada kazali istražnom sudiji: "Čuli smo da se UNPROFOR sa te kote koju je tada držao povukao prema Srebrenici", da li se sećate da ste to izjavili?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: To, to je moja izjava. To je tako, tačno.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da. Malo dalje rekli ste potom: "Išli ste prema selu Viogoru", to ste objasnili, neću vas na to vraćati.

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ali sad kažete: "Tu u tom selu smo čuli da su pripadnici naše Armije četnike vratili na polazne položaje, a ubrzo potom da su se naši ponovo povukli, odnosno da su naši vraćeni na ranije položaje". Da li je to tačno, da li je tu bilo sukoba i da li je tu takođe bilo onih koji su bili povređeni, ili stradalih?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da dodam još nekih detalja. Samo ovo je sve, tačno, samo da dodam...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Je l' to tačno?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Samo da dodam još nešto. Onuda gdje smo mi prošli, u stvari to je 10, 15 kilometara daleko od tih gore borbi gdje su odvijale, to je jedan visoravan tako da je to puno daleko, ali ovdje gdje smo mi bili, tu nije bilo borbe.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro, ali ovo što je tu navedeno tako je bilo, to ste čuli da je tako bilo?

SVEDOK B-1401 – PITANJE: Pročitajte mi još jednom.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Evo. "Tu smo čuli da su pripadnici naše Armije četnike vratile na polazne položaje, a ubrzo potom da su se naši ponovo povukli, odnosno da su naši vraćeni na ranije položaje."

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: A to jest što smo čuli od Armije, to se nije odnosilo na nas ovdje blizu, nego odnosilo se na put Zeleni Jadar.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pa dobro, je l' došlo do borbe između pripadnika Armije Bosne i Hercegovine koji su, ovaj, uklonili četnike, kako vi kažete, sa njihovih položaja i zauzeli ponovo, i posle tu je došlo do borbi?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da, to smo čuli.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: E, i sad nekoliko rečenica dalje: "Ujutru smo čuli od vojske da se očekuje da će avioni NATO bombardovati srpsku vojsku i tenkove i da naši planiraju, ukoliko se to dogodi, da se izvedu kontra akcije i da povrate izgubljene položaje". Da li ste to čuli, to znači vi ste to čuli od predstavnika Vojske Bosne i Hercegovine, da će se to dogoditi?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Samo ja mislim, da je izjava kratka, tako da nisu svi detalji stavljeni, jer izjavu sam davao možda dva, tri sata sudijama, ali ...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro, ali nemojte da govorite to što nije tačno.

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Nije nama niko došao od vojske da kaže "tako i tako". Mi smo to čuli od ljudi, tu su većinom civili bili i vojske koje su došle sa drugih strana, tako da ...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I evo dalje šta ste kazali, sad ovo ste posvedočili: "Ja sam video kako su avioni NATO nadletali i da su bacali bombe a da su bombe padale tu", je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: To se vidjelo, ali je to puno daleko. U stvari, nisam vidio bombe, nego vidio se dim otprilike gdje su padale, otprilike dim, a vidjeli smo avione, tako da ...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A bombe niste videli?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa, kako ću vidjeti bombe podaleko.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pa, je l' ste bar čuli?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa, čule su se eksplozije i granate i tako da se nije razlikovalo, možda, šta je šta.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Znam, ali ovde ste bili decidirani ...

prevodioci: Molimo gospodina Tapušковиća da uspori, radi prevoda.

SUDIJA MEJ: Gospodine Tapušковиću, molim vas, usporite kako bi prevodioci mogli da prevode.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ovde ste, gospodine svedoče, kazali da ste to videli svojim očima?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Pa, vidio sam taj dim otprilike najvjerovatnije gdje su bombe pale, nisam bombu vidio.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A sad pogledajte opet malo niže, sad neću da se vraćam na ono o čemu ste već govorili, ali ste na jednom mestu rekli da je ta kolona koja je bila postrojena po naredbi komande Armije Bosne i Hercegovine i da je tu bilo 15.000 ljudi, a rekli ste ovde u jednoj rečenici: "Četničku liniju smo prešli u", pa nije čitko ovo mesto, ako bi mogli da mi pomognete, piše "Budlić"?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Buljin.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: E, da. I da ste četničku liniju na tom mestu prešli. Je l' to znači da je tu na tom mestu probijena četnička linija i vi ste prošli?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: U stvari, to je otprilike negdje bila, negdje bila linija. Ali ja sam rekao već da je vojska ranije, s njima se nisu ni sukobili, sa vojskom, sa srpskom vojskom, da je vojska ranije već i prošla.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Znam, vi ste ovde rekli da ste četničku liniju prošli, ali malo kasnije?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: A kuda su prolazili, bili jesu, to je činjenica da su bili, da je četnička linija bila.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I evo, stigli ste do sela Kamenice, kako ovde kažete, koje pripada selu Pobuđe, opština Bratunac: "Pred ulazak u Kamenicu naišli smo na četničku zasedu", je l' tako bilo?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Kada je tako, kada je tako veliki broj ljudi, kada ide 5.000 ili 2.000 i kad čujete pucnjavu ispred sebe, mislim ja nisam iz aviona gledao tako da sam naišao na četničku liniju, mislim nije nas bilo 10 u koloni.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste ovde veoma jasno kazali, samo mi potvrdite, je li tako bilo kako ste ovde opisali.?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Samo gdje je zabilježeno, gdje, gdje piše, nije ovdje zabilježeno. Koja strana?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ta prva strana, sve je ovo na prvoj strani pri kraju. Navodite broj ljudi koji je išao u toj koloni pa onda kažete, "četničku liniju smo prešli tu i tu, a potom naišli na zasedu".

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Ja mislim da ova izjava je tako kratka, tako da nisu svi detalji navedeni. Ja sam istražiteljima Haškog tribunala moju davao dva dana izjavu, a ovu sam u sudu dao možda dva sata, tako da je ukratko ispričano. Ovo je tačno, nešto sam još trebao dodati detalje. Šta vam nije jasno, nije ...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja ne kažem, meni je ovde sve jasno u vašoj izjavi. Samo sam mislio da treba da kažete sudijama, da l' je to tako bilo. I ako možete u vezi toga samo još da mi kažete, malopre ste govorili o tome da ste videli, ovde piše da ste videli, oko 300 do 500 ljudi koji su bili poginuli. To je sve bilo pre nego što ste zarobljeni, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Samo malo da pregledno kažem, pa činjenica je da su srpske linije bile oko Srebrenice. I nismo mi imali autoput neki pa

da idemo autoputem, to su linije bile tuda, to je činjenica. Ne znam šta je sporno tu. Mi jesmo prešli liniju, videli su se rovovi tuda, ali srpska je vojska već vjerovatno bila otišla.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro, jeste li malopre rekli cifru ljudi koji su izgubili živote, jesu li ti ljudi izgubili živote pre nego što ste bili zarobljeni?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da, da, pre nego što sam bio zarobljen.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro, e sad samo još jednu stvar. U vašoj izjavi koju ste dali 12. i 13. avgusta 1995. godine, znači samo nekoliko dana posle te izjave, vi ste na pitanja istražitelja evo na stranici broj 9 rekli ...

sekretar: Samo malo sporije, molim vas.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Rekli ste: "Kasnije sam video", poslednja rečenica, deveta stranica, "kasnije sam video da sam imao više posekotina na desnoj ruci i vratu".

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: "Ne znam da li su me pogodili delovi metaka ili kamenje", tako ste tada kazali?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Dajte da vidim.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A malopre ste rekli, kada ste odgovarali na pitanje tužioca, da ste bili pogođeni u levo stopalo, je l' tako?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Samo malo.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Još dva puta, pored levog stopala još dva puta, to ste rekli malopre kada ste odgovarali na pitanja tužioca?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Mogu samo malo da pojasnim? To se sve odigravalo u toku noći i vjerovatno je korišćena rasprskavajuća municija, tako da ja imam i sad stranih tjela desno, i u desnoj strani i u desnoj ruci i u stopalu.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Gospodine svedoče, uz svo uvažavanje ovoga o čemu vi svedočite, ja zaista insistiram da objasnim sudijama

ovo što mislim da je teško objašnjavati na više načina, sem na jedan jedini. Je li ste u ovoj izjavi koju ste dali istražnom sudiji, koju ste malopre gledali, pogledajte treću stranu pri kraju: "Ranjen sam od četničkog rafala iz automatske puške u podlakticu desne ruke i u desnu stranu grudnog koša". Kako je moguće da jedan isti događaj, pre svega u odnosu na stvar koju možete da pokažete nekome gde su te povrede, objašnjavate na toliko različitih načina? Ako to možete da objasnite sudijama.

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Samo malo. Pa, ne očekujete da ja kažem u svakoj izjavi istu rečenicu, to je možda drugačije formulisano malo.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Hvala lepo. Hvala.

SVEDOK B-1401 Ali isti je smisao, nisam još završio. Znači, pogođen sam tom rasprskavajućom municijom, ja pretpostavljam da je rasprskavajuća municija. Kasnije, nakon što su istražitelji obavili, i kasnije i videli su snimke, tako da, ali rafalna paljba je bila, mislim to jeste, to je rafalna paljba, to znam, rasprskavajuća municija. Nakon snimanja vidjeo sam da je rasprskavajuća municija.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Časne sudije, ja mislim da bi ove tri izjave koje su sve prevedene na engleski trebalo uvesti kao dokaz jer one mogu da budu od važnosti za vašu ocenu iskaza ovoga svedoka, sve su tri prevedene već na engleski jezik. Ja imam sve tri u kopijama engleskim.

SUDIJA MEJ: Govorim sad u svoje vlastito ime i u prisustvu svedoka, jer želim da on to čuje. Meni nije ni od kakve pomoći to što se neke verzije razlikuju. Lako se može pokazati da nakon užasno traumatskih događaja svedok može dati jednu verziju, pa onda drugu koja se malo razlikuje. Mislim da niko ne osporava da je ovaj svedok ranjen, mi smo videli fotografije i mislim da ovo radi pravičnosti prema svedoku treba reći. No, izjave ćemo usvojiti.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Časne sudije, ovo što sam radio i ovo što sam ovde pokušao da pred vas iznesem, da svedok objasni, radim onako kako se mora raditi. I čini mi se da su to stvari koje treba proceniti vrlo pažljivo. Znaite, ja poštujem ono što je neko preživeo, i sasvim sigurno te stvari, teško možemo od nekoga da zahtevamo da objasni svaki put na isti način, ali taj osnovni podatak gde je neko pogođen, taj osnovni doživljaj, tu strahotu koju je preživeo ne može čovek pričati svaki put na drugi način.

SUDIJA ROBINSON: Ja sam hteo ovo da pomenem. Osim ako vi želite stvarno da sugerišete da do tog događaja nije došlo i da ovaj gospodin uopšte nije ranjen, recite nam koja je uopšte svrha tog unakrsnog ispitivanja. Da li je on ranjen u stomak ili u grudni koš ili levo ili desno. Ako vi tvrdite da se taj događaj nije desio i da on laže, onda to tako jasno iznesite pred njega.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Časni sudija Robinson (Robinson), prvo, nisam ja zaista, ne moram i ne bi trebao da objašnjavam ovo po ne znam koji put, sasvim sigurno vi ćete to procenjivati. Ja isto tako ...

SUDIJA MEJ: Ne, ne, vi bi trebalo da možete to da objasnite, ja ću da vas prekinem sada jer vi odgovarate sudiji da u stvari ne radite na način na koji ja mislim da bi trebalo da radite. Ali, mislim da nećemo da nastavimo dalje sa ovom diskusijom. Vi ste čuli šta smo mi imali da kažemo. Ova vrsta ispitivanja nam nije ni od kakve pomoći, čak ni gospodin Milošević nije rekao da ovaj svedok nije ranjen i mislim da uopšte nije u redu da vi tako nešto sugerišete.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Ja ne želim da polemishem zaista oko svega ovoga. Ako je svaki svedok koji dođe ovde nešto što se *a priori* mora prihvatiti, onda ja zaista mislim da ovo unakrsno ispitivanje moje nije vodilo ničemu. I ja ću gledati da ubuduće to prepustim gospodinu Keju ili moram da nastavim svaki put ovako, ako nalazim kontradiktornosti u iskazima koji postoje. Nisam ovde ništa izmislilo, samo se bavim dokumentima i ukazujem na kontradiktornosti koje postoje u iskazu svedoka. Ako to ne mogu da radim, kao neko ko je ceo život samo to radio, onda zaista ja ubuduće ću gledati da izbegavam da ispitujem ovakve svedoke.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Tapušковиću, nema razloga da budete uvređeni. U prošlosti je meni pomagalo vaše unakrsno ispitivanje, ali ovo sada nije i objasnio sam zašto nije.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Hvala.

sekretar: Časni Sude, ove tri izjave će nositi broj dokazni predmet C-26.

SUDIJA MEJ: Gospodine Vespi, da li vi želite da postavite neko pitanje?

TUŽILAC VESPI: Samo u vezi sa ovim izjavama hteo bih da kažem da bi trebalo da budu pod pečatom. A ja imam samo jedno pitanje za svedoka.

SUDIJA MEJ: Da, izvolite.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC VESPI

TUŽILAC VESPI – PITANJE: Gospodin Milošević je osporavao nešto u vezi sa onim što je rekao čovek u Sandićima, kad je rekao da je on iz Srbije. Recite nam, da li ste sigurni da su to bile njegove reči i zašto ste sigurni da je on to rekao?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da l' su bile reči tog vojnika, to pitate?

TUŽILAC VESPI – PITANJE: Vi ste nam rekli da je tamo bio jedan vojnik koji vam je rekao i citiram, vi ste rekli da je on rekao: "Mi smo iz Srbije". A gospodin Milošević vas je ispitivao u vezi sa tim. Recite nam da li je on to stvarno rekao?

SVEDOK B-1401 – ODGOVOR: Da, vojnik je stvarno rekao, navodim i citiram: "Mi smo iz Srbije". I onda je nastavio pričat' dalje kuda ćemo ići, šta treba, šta smo trebali činiti, da nećemo dobiti večeru i ostalo. Al' to je rekao, to sam dobro zapamtio, istim ovim rečima.

TUŽILAC VESPI: To je sve, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine B-1401. Vi ste imali 17 godina kada se sve to desilo, taj događaj. Ostali ste bez oca. Hteo bih da vas pitam sledeće, kako ste preživeli poslednjih osam godina, šta danas radite, da li je to uticalo na vaše školovanje. Recite nam kako ste preživeli proteklih osam godina?

sekretar: Molim da pređemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Sada smo na javnoj raspravi.

SUDIJA MEJ: Gospodine B-1401, hvala vam što ste došli na Međunarodni sud da svedočite. Naravno, ne iznenađuje što je to užasno traumatsko iskustvo, ali važno nam je da ste svedočili, to je bilo važno za nas i zahvalni smo vam što ste došli ovde. Vi sada naravno možete da idete, ali molimo vas da sačekate da se spuste zavese.

SUDIJA MEJ: Neka sada svedok izađe. Iskrslu nam je još jedno pitanje. Dobili smo pitanje za zapisnik o datumima ovih poslednjih izjava, možda će sada sekretar moći nešto da kaže o tome.

sekretar: Časni Sude, dokazni predmet 25 će biti pod tabulatorom i pod pečatom. Dokument pod brojem 1 je izjava od 31. jula 1995. godine. Dokument pod brojem 2 je izjava od 19. jula 1995. godine, i pod tabulatorom 3 je izjava od 24. jula 1995. godine.

SUDIJA KVON: Ne, to je dokazni predmet 26.

sekretar: Da, tako je, izvinjavam se, dokazni predmet 26.

SUDIJA MEJ: Sledeće pitanje je pitanje da li će se uvrstiti knjiga i ostali materijal generala Klarka (Wesley Clark), dokazni predmet 617. Mi smo jasno stavili do znanja da to neće biti uvršteno u dokazni materijal, niti će biti uvršten isečak pod tabulatorom 4, ni knjiga pod tabulatorom 3. Dakle, niti isečak, niti tabela, ništa od toga nije usvojeno. Isto tako su tražili od nas da se usvoji članak iz "Njujorkera" (The New Yorker) na koji je bilo pozivanja, traženo je da se on usvoji kao dokazni predmet odbrane. Mi moramo pre svega da ga pregledamo da bismo ustanovili hoćemo li to uvrstiti ili ne, ali ćemo se ovim baviti posle pauze. Da li imate taj članak, gospodine Najš?

TUŽILAC NAJS: Da.

SUDIJA MEJ: Sad treba da vidimo šta ćemo odlučiti. Dakle, neki bi želeli da se ovo uvrsti u dokazni materijal. Možda Tužilaštvo može da nam kaže kakav je vaš stav o tome.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, dakle mi pretpostavljamo da jedini deo koji treba da se uvrsti je onaj komenter generala Šeltona (Harold Shelton). I to se tiče kredibiliteta svedoka i to je nešto što prevazilazi okvire onoga što je

obično prihvatljivo u smislu dokaza, dakle, samo taj deo je bio iznet pred svedoka, a svedok je na to odgovorio. Mi mislimo da je na taj način pobio sve one tvrdnje koje su osporavale njegov kredibilitet. Prema tome, Tužilaštvo smatra da nema potrebe da se to uvrsti u dokazni materijal. Isto tako, zasnovano na podacima koje mi imamo ta izjava generala Šeltona je data u određenom kontekstu. Prema tome, ako treba da se to uvrsti, onda treba da se uvrste i podaci koji se tiču tog konteksta. Prema tome, iz tih razloga mi smatramo da je to sve prilično irelevantno za pitanja koja se rešavaju na ovom suđenju.

SUDIJA MEJ: Pa, jedino ono što je traženo da se uvrsti je ovaj komentar generala Šeltona (Henry Shelton). Ja mislim, taj članak je jedan širi članak o svedoku i tiče se širih pitanja. Ono što se ovde predlaže je da se uvrsti samo taj jedan deo iz tog članka i meni se čini da bi to bilo prikladno. To je, dakle, komentar koji smo ovde čuli i mislim da bi bilo u redu da se to uvrsti.

TUŽILAC GRUM: U redu.

SUDIJA MEJ: Mislim da ćemo onda usvojiti ceo ovaj pasus gde se nalazi i taj komenter generala Šeltona, evo to je ovde označeno.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane 223.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, na osnovu odluke Pretresnog veća od 23. novembra 2003. godine transkripti i dokazni predmeti sedam svedoka koji su svedočili pred ovim sudom u vezi sa događajima u Sanskom Mostu su bili usvojeni bez unakrsnog ispitivanja. Tužilaštvo je zatim podnelo redigovane transkripte ovih svedoka i isključilo one delove gde se spominje JNA, to je bilo podneto 1. decembra 2003. godine i mi bismo sada hteli da uložimo formalni zahtev da se to uvrsti u dokaze u okviru Pravila 92bis. Prvi od tih svedoka je svedok Radžif Begić. On nije zaštićeni svedok, ali smo ga mi ranije označavali u našim podnescima kao svedoka B-1042. Ovo je prvi registarator sa sedam dokaznih predmeta u tabulatorima i nijedan od njih ne mora da bude pod pečatom.

SUDIJA MEJ: U redu, dodelićemo ovome sledeći broj.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet 622.

TUŽILAC GRUM: Sledeći svedok je svedok B-1044. Tužilaštvo je podnelo registrator sa osam tabulatora i tražimo da tabulatori 1, 2, 3, 4, 7 i 8 budu pod pečatom i dalje u ovom suđenju.

sekretar: Časni Sude, 623 delimično pod pečatom.

SUDIJA MEJ: Dakle, ovo su sve svedoci za Sanski Most?

TUŽILAC GRUM: Da. Što se tiče svedoka B-1088, imamo registratir sa tri tabulatora. Tužilaštvo traži da sva tri budu pod pečatom.

sekretar: Časni Sude, dokazni predmet 624 pod pečatom.

TUŽILAC GRUM: Sledeći svedok se zove Sakib Mujić. On nije zaštićen svedok, ali ranije smo ga u našim podnescima označavali kao B-1377. Imamo registrator sa tri tabulatora, svi su javni dokumenti.

sekretar: Dokazni predmet 625.

TUŽILAC GRUM: Sledeći svedok je B-1611, imamo registrator sa šest tabulatora. Tužilaštvo traži da svi budu pod pečatom.

sekretar: Dokazni predmet 626 pod pečatom.

TUŽILAC GRUM: Sledeći svedok je Besim Islamčević. On nije zaštićeni svedok, dakle, svih šest tabulatora može da bude objavljeno.

sekretar: 627.

TUŽILAC GRUM: I poslednji svedok u vezi Sanskog Mosta je svedok B-1684. Imamo registrator i tražimo da tabulatori 1 i 3 budu pod pečatom.

sekretar: 628 delimično pod pečatom.

TUŽILAC GRUM: Pored toga, Časni Sude, u skladu sa vašim nalogom od 9. decembra 2003. godine kada ste dozvolili da se usvoje izjave tri svedoka po Pravilu 92bis(C), mi tražimo da se sledeći dokazni predmeti usvoje i da

budu javni. Prvi je izjava Ivana Raštije, dakle, ovo su tri odvojena dokazna predmeta.

sekretar: U redu. Dakle, ovaj dokazni predmet za Ivana Raštiju će biti 629.

TUŽILAC GRUM: Sledeći je izjava Boška Brkića.

sekretar: 630.

TUŽILAC GRUM: I konačno izjava Stane Albert.

sekretar: 631, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Izvolite.

TUŽILAC NAJS: Još par stvari, ukoliko mi dozvolite. Prva je ovaj spisak svedoka, to je sedma verzija, to ću odmah sada podeliti. Dakle, ovo je najnovija verzija i moraćemo da napravimo novi raspored zato što prva dva svedoka nisu mogli da dođu ove nedelje. Prva dve nedelje sledeće godine čini se da počinju 13. januara i mislim da je prilično sigurno da će biti nešto slobodnog vremena, pošto neki svedoci neće biti unakrsno ispitivani. Poslednje tri nedelje će morati da budu ponovo razmotrene, zavisno od toga do kakvih će promena doći pre toga. Vi isto tako vidite da imamo neke svedoke čija su imena navedena ispod tabele i mi ćemo se vratiti na ovo pitanje početkom sledeće godine. Nadam se da će ovaj dokument biti od koristi. Sledeći dokument koji moram da podelim ima dva oblika, dakle, jedan je za sve, a jedan je *ex parte* dokument i to pokazuje šta smo mi sve uradili da bismo obezbedili veštaka za ustavno pravo za deo predmeta po optužnici za Kosovo. To je upravo onaj dokument koji ima i optuženi, ali ovde imamo jednu *ex parte* verziju koja je pripremljena za vas, časni Sude, zato što se tu radi o imenima veštaka. Mi ne znamo da li su oni spremni da se njihova imena objave svima. Dakle, videćete da ovaj spisak ima tri dela. Prvo su veštaci iz bivše Jugoslavije koji su kontaktirani između septembra i decembra 2003. godine, zatim na trećoj strani su veštaci izvan bivše Jugoslavije kojima smo se obratili. I onda imamo poslednju stranicu sa imenima onih sa kojima smo stupali u kontakt ranije, početkom 2002. godine. Dilema sa kojom se mi suočavamo je ta da svi ovi naši napori ostaju bez rezultata, a razlozi su navedeni u ovoj koloni gde su naši komentari. Vi ste već čuli da sam ja rekao

o čemu se radi, ovo su sve javni razlozi i možete da vidite gde se nalazimo u ovom trenutku. Našli smo za sada jednu potencijalnu osobu, ali van bivše Jugoslavije, a po pitanju ove vrste, meni se čini da bi možda bilo korisno za Pretresno veće ukoliko bi neko iz bivše Jugoslavije došao da svedoči o ovom pitanju. Vi ćete videti na drugoj strani veštaka kojem smo se obratili van bivše Jugoslavije. Osoba pod brojem 5 je izrazila interesovanje da dođe, ali ta osoba nije iz bivše Jugoslavije. Mi smo pokušali uz dopuštenje Suda da kažemo ovim ljudima da bi i Pretresno veće bilo spremno da ih pozove da svedoče ovde, dakle formalno. I sada smo u situaciji da ili nastavimo i dalje da pokušavamo da ovo postignemo ili da Pretresno veće možda razmotri mogućnost da samo Pretresno veće pozove veštaka, jer svako koga mi možemo da dovedemo van bivše Jugoslavije će imati jedan određen kvalitet koji će možda prevazilaziti ono što bi ovde po mišljenju Pretresnog veća bilo izgubljeno, ukoliko bi se radilo o svedoku o ovom konkretnom pitanju. Prema tome, u ovom trenutku, časnici Sude, jedino šta vam predlažem je da vi razmotrite ovo pitanje i da se na njega vratimo sledeće godine. Ali u svetlu onoga što je rekao sudija Robinson, moram da kažem da ovo nije nešto što mi možemo da uradimo jednostavno i moguće je da će nam biti potrebno učešće Pretresnog veća u ovome. Ovo je jedno teško pitanje. Mi smo svesni toga i jasno nam je da ima različitih pristupa ovom problemu. I možda to i jeste razlog zašto imamo ovoliko poteškoća da pronađemo veštaka koji bi došao da svedoči.

SUDIJA MEJ: Vi ćete i dalje nastaviti da tražite nekoga?

TUŽILAC NAJS: Da, svakako.

SUDIJA MEJ: Čak i izvan područja bivše Jugoslavije?

TUŽILAC NAJS: Da, svakako. Mi moramo da donesemo odluku, u vezi sa ovom osobom koja je navedena pod brojem 5 na drugoj strani na drugom spisku, ali prilično smo skeptični prema tome da dovedemo nekoga ko nije iz bivše Jugoslavije.

SUDIJA MEJ: Samo kratko da se posavetujemo o ovome.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA MEJ: Možemo sada da vam kažemo da ne nameravamo da se predomislimo u vezi sa ovim, prema tome, neka vam bude jasno da je to naše gledište. Ali interesuje nas da to bude veštak koji je nezavisan i koji je van te teritorije.

TUŽILAC NAJS: U redu, onda ćemo dalje nastaviti da radimo na ovoj osobi koja je pod brojem 5.

SUDIJA MEJ: I imajte na umu da je bitno to da uradite što hitnije.

TUŽILAC NAJS: Svakako. Imam još nekoliko pitanja. Dakle, dokumenti koje smo mi već dostavljali periodično će biti u skladu sa onim "Kejs Mep" (Case Map) softverom sa kojim ste vi već upoznati. Mi ćemo dostaviti najnoviju verziju do kraja godine, iako mnogi misle da to nije ni praktično ni poželjno. Mi nameravamo da po zahtevu amikusa dostavimo njima te hrvatske dokumente u bilo kom obliku i isto tako ćemo odgovoriti na bilo koje druge zahteve koje dobijemo u januaru, ako je to nekome od koristi. Neće više biti izveštaja po Pravilu 68. Mi smo prvobitno očekivali da ćemo podnositi izveštaje po ovom pravilu, a sada smo zaključili naše dokaze i sem ako neko ne bude insistirao, konačni izveštaj po Pravilu 68 ćemo ostaviti za sam kraj našeg izvođenja dokaza. Presretnuti razgovori koje je zahtevalo Pretresno veće su nešto na čemu sada radimo, i tu imamo nekoliko mogućnosti. Jedna je da sačekamo dok se ne uvedu i hrvatski presretnuti razgovori i onda da možda pozovemo svedoka koji će to da obradi, pa da onda sve to da uradimo zajedno. Alternativa bi bila da ove sadašnje presretnute razgovore dostavimo vama nezavisno, što bi bilo negde sredinom januara.

SUDIJA MEJ: Pa, više smo skloni da prihvatimo ovu drugu opciju.

TUŽILAC NAJS: U redu, onda ćemo to uraditi. I dakle, oni će vam biti prezentirani na taj način da možete da ih podelite ili hronološki ili po naslovu, tako da ne morate da pregledavate svih 200 presretnutih razgovora, ili čak i više, za razliku od onih koji će biti izuzeti zbog toga što nisu relevantni i tako dalje. I sada dolazimo na analizu ovih dokumenata. Videćete na spisku svedoka da smo neke svedoke ostavili za kasnije. Gospođu Tromp (Tromp) je Pretresno veće odbilo. Ali ukoliko bude vremena vi nam recite da li će vam biti korisno da saslušate jednog analitičara ili bi bilo bolje da se to iznese u obliku argumentacije. Vaše mišljenje bi nam bilo korisno, zato što bi onda

moгли bolje da isplaniramo svoje vreme. I mi smo već ove dokazne predmete uneli tako na tabelu, tako da vi znate koliko je tačno dokaznih predmeta ostalo. To ste vi tražili. Mi smo vam to obezbedili i obećali smo da ćemo dostaviti trenutnu listu dokaznih predmeta, onih koji treba da uđu putem istražitelja O' Donela (Everard O' Donnel) tako da to ne bi suviše opteretilo Pretresno veće. I na tome se radi, koliko sam ja shvatio gospodina Gruma (Groome) i mogli bismo uskoro da vam dostavimo i jedan prilično veliki, jednu veliku količinu materijala početkom nove godine. I časni Sude, još jedno pitanje koje se tiče *Case Map* softvera. U suđenjima koja vode druga Pretresna veća gde se to koristi, uvedena je praksa da se preciziraju pitanja na osnovu kojih onda može da se izvrši ažuriranje materijala. I u tim predmetima je to onda bilo urađeno tako što su se sve strane sastale i intetifikovale ta pitanja koji mogu da služe kao kriterijumi za sortiranje materijala. I to je nešto možda čega će se setiti sudija Kvon, jer ja mislim da je on upoznat sa tim softverom. Mi nameravamo da naš predlog vezan za ovaj softver i kriterijume po kojima se materijal može sortirati vama dostavimo vrlo uskoro, možda čak i pre nego što počnemo naš rad u januaru. Potrudićemo se da to uradimo, nadamo se da će to biti od koristi. Ne znam da li će to biti od koristi i amikusima ili optuženom i njegovim saradnicima. Optuženi svakako i njegovi saradnici uvek mogu da nam se obrate putem Pretresnog veća da nam kažu kakav bi način rada njima bio od koristi i kako ovaj materijal može da se sortira, uvek smo zahvalni za njihove komentare. I uz vaše dopuštenje, rekao bih još jednu stvar. Moram da primetim da je gospodin Abtahi (Abtahi) juče poslednji dan bio u ovoj sudnici i ja bih želeo samo da kažem za zapisnik da je to jedan sjajan profesionalac koji je radio i na drugim predmetima i koji je radio za ovo Pretresno veće. Isto tako bih hteo da vas obavestim da gospođica Vi (Wee) koja se nalazi sa nama u sudnici vraća u Australiju i da nam je ona bila od neprocenjive pomoći u ovom suđenju. Žao mi je što gubimo ovo dvoje ljudi i želim im sve najlepše.

SUDIJA MEJ: Ja sam siguran da će oni sa velikom zahvalnošću prihvatiti ove vaše komentare i siguran sam da ih u potpunosti oni zaslužuju. Mi sada onda prekidamo sa radom do januara. Da, evo sad mi kažu, do 13. januara, to je utorak. Prekidamo sa radom do tada.